

รายงานการพิจารณาศึกษา

เรื่อง แนวทางในการแก้ไขปัญหา การบริหารจัดการสถาบันการศึกษา

ของคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

รายงานการพิจารณาศึกษา
เรื่อง
แนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการ
สถาบันการอาชีวศึกษา

ของคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ที่ สว (สนช)(กมธ๓) ๐๐๑๙/(ร ๑๐๐) วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง รายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ด้วยในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ ที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติตามข้อบังคับการประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๘๔ วรรคสอง (๕) ซึ่งคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นคณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติคณะหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติ กระทำกิจการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา การวิจัย การพัฒนาการศึกษาของชาติ การส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา รวมทั้ง การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนากีฬาของชาติ ตลอดจนศึกษาปัญหาและอุปสรรค ของการพัฒนาการกีฬา ซึ่งคณะกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายตวง อันทะไชย	ประธานคณะกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. พลเอก องอาจ พงษ์ศักดิ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายวิหวัศ บุญญสถิตย์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. พลตรี จารึก อารีราชการัณย์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิศักดิ์ ลาภเจริญทรัพย์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
๗. รองศาสตราจารย์ประดิษฐ์ วรรณรัตน์	โฆษกคณะกรรมการ
๘. นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ	เลขานุการคณะกรรมการ
๙. รองศาสตราจารย์คุณหญิงสุนงา พรหมบุญ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๐. พลเอก อู๊ด เบื้องบน	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๑. ศาสตราจารย์ภิรมย์ กมลรัตนกุล	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๒. รองศาสตราจารย์กิตติชัย ไตรรัตนศิริชัย	กรรมการ
๑๓. นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ	กรรมการ
๑๔. พลเอก จีระศักดิ์ ชมประสพ	กรรมการ
๑๕. พลเรือเอก ชุมพล วงศ์เวคิน	กรรมการ
๑๖. รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ลิ่มสกุล	กรรมการ
๑๗. รองศาสตราจารย์นิเวศน์ นันทจิต	กรรมการ
๑๘. พลเรือเอก พิจารณ์ อธิเนตร	กรรมการ

๑๙. พลอากาศเอก เพิ่มเกียรติ ลวณะมาลัย	กรรมการ
๒๐. นายวีระศักดิ์ พุทธะกุล	กรรมการ
๒๑. รองศาสตราจารย์วุฒิชัย กปิลาภญจน์	กรรมการ
๒๒. นายสมพร เทพสิทธา	กรรมการ
๒๓. พลเอก อุดลยเดช อินทะพงษ์	กรรมการ
๒๔. พลเอก อนันตพร กาญจนรัตน์	กรรมการ
๒๕. พลอากาศเอก อานนท์ จารยะพันธุ์	กรรมการ
๒๖. พลเอก อุดมชัย ธรรมสาโรรัชต์	กรรมการ

อนึ่ง เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ พลเอก อนันตพร กาญจนรัตน์ ได้ขอลาออกจากการเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จึงมีผลให้พ้นจากการเป็นกรรมการการศึกษาและการกีฬา ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๐๔ (๖) และในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๘/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้มีมติตั้ง พลเรือเอก ณะ อารีนิจ เป็นกรรมการสามัญในคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา แทนตำแหน่งที่ว่าง ซึ่งปัจจุบันคณะกรรมการประกอบด้วย

๑. นายตวง อันทะไชย	ประธานคณะกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. พลเอก องอาจ พงษ์ศักดิ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายวิหวัศ บุญญสถิตย์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. พลตรี จารึก อารีราชการณย์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิศักดิ์ ลาภเจริญทรัพย์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
๗. รองศาสตราจารย์ประดิษฐ์ วรรณรัตน์	โฆษกคณะกรรมการ
๘. นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ	เลขาธิการคณะกรรมการ
๙. รองศาสตราจารย์คุณหญิงสมุณษา พรหมบุญ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๐. พลเอก อู๊ด เป็องบน	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๑. ศาสตราจารย์ภิรมย์ กมลรัตนกุล	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๒. รองศาสตราจารย์กิตติชัย ไตรรัตนศิริชัย	กรรมการ
๑๓. นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ	กรรมการ
๑๔. พลเอก จีระศักดิ์ ชมประสพ	กรรมการ
๑๕. พลเรือเอก ชุมพล วงศ์เวคิน	กรรมการ
๑๖. รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ลิมสกุล	กรรมการ
๑๗. รองศาสตราจารย์นิเวศน์ นันทจิต	กรรมการ
๑๘. พลเรือเอก พิจารณ์ ธีรเนตร	กรรมการ
๑๙. พลอากาศเอก เพิ่มเกียรติ ลวณะมาลัย	กรรมการ

๒๐. นายวีระศักดิ์ พุทธระกุล	กรรมการ
๒๑. รองศาสตราจารย์วุฒิชัย กปิลาภญจน์	กรรมการ
๒๒. นายสมพร เทพสิทธา	กรรมการ
๒๓. พลเอก อุดลยเดช อินทะพงษ์	กรรมการ
๒๔. พลอากาศเอก อานนท์ จารยะพันธุ์	กรรมการ
๒๕. พลเอก อุดมชัย ธรรมสาโรรัชต์	กรรมการ
๒๖. พลเรือเอก ณะ อารีนิจ	กรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้ดำเนินการพิจารณาศึกษา เรื่อง แนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษา เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานผลการพิจารณาเรื่องดังกล่าว ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๐๑

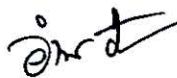
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบและนำเสนอรายงานของคณะกรรมการต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

(ลงชื่อ) ตวง อันทะไชย

(นายตวง อันทะไชย)

ประธานคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

(นางอำพรณนี ปินตาวงศ์)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน

ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
การศึกษาและการกีฬา

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา
สำนักกรรมการ ๓ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๑๗ - ๘

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๑๘

นพรินทร์ พิมพ์

อำพรณนี/เจตจำนงค์ ทาน

คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

นายตวง อันทะไชย

ประธานคณะกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ
รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง

พลเอก องอาจ พงษ์ศักดิ์
รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง

นายวิทวัส บุญญสถิตย์
รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม

พลตรี จารึก อารีราชการันย์
รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกิติ ลาภเจริญทรัพย์
รองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า

รองศาสตราจารย์ประดิษฐ์ วรรณรัตน์
โฆษกคณะกรรมการ

นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ
เลขานุการคณะกรรมการ

รองศาสตราจารย์คุณหญิงสุนงษา พรหมบุญ
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

พลเอก อู๊ด เบื้องบน
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

ศาสตราจารย์ภิรมย์ กมลรัตนกุล
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

รองศาสตราจารย์กิตติชัย ไตรรัตนศิริชัย
กรรมการ

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ
กรรมการ

พลเอก จีระศักดิ์ ชมประสพ
กรรมการ

พลเรือเอก ชุมพล วงศ์เวคิน
กรรมการ

รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ลิ้มสกุล
กรรมการ

ศาสตราจารย์คลินิกนิเวศน์ นันทจิต
กรรมการ

พลเรือเอก พิจารณ์ อีร์เนตร
กรรมการ

พลอากาศเอก เพิ่มเกียรติ ลวณะมาลย์
กรรมการ

นายวีระศักดิ์ พุทธะภูล
กรรมการ

รองศาสตราจารย์วุฒิชัย กปิลกาญจน์
กรรมการ

นายสมพร เทพสิทธา
กรรมการ

พลเอก อุดมเดช อินทะพงษ์
กรรมการ

พลอากาศเอก อานนท์ จารย์พันธ์
กรรมการ

พลเอก อุดมชัย ธรรมสาโรรัชต์
กรรมการ

พลเรือเอก ณะ อารีนิจ
กรรมการ

รายงานการพิจารณาศึกษา
เรื่อง “แนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษา”
ของคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ด้วยในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้มีมติตั้งคณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๘๔ วรรคสอง (๕) ซึ่งคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นคณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติคณะหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติ กระทำกิจการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา การวิจัย การพัฒนาการศึกษาของชาติ การส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา รวมทั้ง การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนากีฬาของชาติ ตลอดจนศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนาการศึกษา

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษา เรื่อง “แนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษา” และได้จัดทำรายงานการพิจารณาศึกษาเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานผลการพิจารณาศึกษาต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งปรากฏผล ดังนี้

๑. การดำเนินงานของคณะกรรมการ

๑.๑ คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยคณะกรรมการการอุดมศึกษาและการอาชีวศึกษา ได้ตั้งคณะทำงานศึกษาแนวทางการปฏิรูปการอาชีวศึกษา ตามคำสั่งที่ ๕๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ ประกอบด้วย

๑. นายวิฑูรย์ บุญญสถิตย์	ประธานคณะทำงาน
๒. นายชุมพล พรประภา	รองประธานคณะทำงาน
๓. พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ	คณะทำงาน
๔. นายวีรวัฒน์ วรรณศิริ	คณะทำงาน
๕. ศาสตราจารย์ พลเรือเอก วีรวัฒน์ วงษ์ดนตรี	คณะทำงาน
๖. รองศาสตราจารย์จอมพงศ์ มงคลวนิช	คณะทำงาน
๗. นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ	คณะทำงาน
๘. นายกิตติพัฒน์ สุวรรณชิน	คณะทำงาน
๙. นายบุญส่ง จำปาโพธิ์	คณะทำงาน
๑๐. นายพีรศักดิ์ รัตนะ	คณะทำงาน
๑๑. นายมนูญ ชื่นชม	คณะทำงาน
๑๒. นายนพรินทร์ ไทยถาวร	เลขานุการคณะทำงาน
๑๓. นายสิทธิชัย อ่อนสี	เลขานุการคณะทำงาน

(ข)

๑๔. นายเจตจำนงค์ สาดประดับ	เลขานุการคณะทำงาน
๑๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
๑๖. รองศาสตราจารย์วุฒิชัย กปิลกาญจน์	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
๑๗. รองศาสตราจารย์กิตติชัย ไตรรัตนศิริชัย	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
๑๘. รองศาสตราจารย์ประดิษฐ์ วรรณรัตน์	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
๑๙. ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
๒๐. ศาสตราจารย์ปานสิริ พันธุ์สุวรรณ	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
๒๑. ศาสตราจารย์พิเศษภาวิช ทองโรจน์	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
๒๒. นายทง โชติสรยุทธ์	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
๒๓. นายชัชวาลย์ คุณคำชู	ที่ปรึกษาคณะทำงาน

โดยให้ให้คณะทำงานนี้มีอำนาจหน้าที่

๑. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์การจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา สภาพปัญหา อุปสรรค และแนวทางในการแก้ไขปัญหาการอาชีวศึกษา
๒. ศึกษาและติดตามการดำเนินนโยบาย งบประมาณ แนวทางและกระบวนการ ในการส่งเสริมการสนับสนุน การยกระดับมาตรฐานคุณภาพการอาชีวศึกษา และการพัฒนาอาชีวศึกษา
๓. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลกฎหมายด้านการอาชีวศึกษา วิเคราะห์สภาพปัญหา และอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งศึกษาผลกระทบที่อาจเกิดจากการบังคับใช้กฎหมาย
๔. ดำเนินการอื่น ๆ ตามที่คณะอนุกรรมการการอุดมศึกษาและการอาชีวศึกษา มอบหมาย เพื่อนำผลการพิจารณาศึกษาเสนอต่อคณะอนุกรรมการการอุดมศึกษาและการอาชีวศึกษา และคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ต่อไป

ซึ่งต่อมาได้มีการแก้ไขข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ และมีการแก้ไขในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการพิจารณา มอบหมาย ดังนั้น อาศัยความตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๑ คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ จึงเห็นสมควร ให้ตั้งคณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางปฏิรูปการอาชีวศึกษา ตามคำสั่งที่ ๑๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๙ ประกอบด้วย

๑. รองศาสตราจารย์วุฒิชัย กปิลกาญจน์	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายวิฑูรย์ บุญญสถิตย์	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่สอง
๔. ศาสตราจารย์ พลเรือเอก วีรวัฒน์ วงษ์ดนตรี	อนุกรรมการ
๕. นายวีรวัฒน์ วรรณศิริ	อนุกรรมการ
๖. นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ	อนุกรรมการ
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จำรัส ดั่งสุวรรณ	อนุกรรมการ

(ค)

๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อารีย์ วชิรวราการ	อนุกรรมการ
๙. พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๐. นายนพรินทร์ ไทยถาวร	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๑. รองศาสตราจารย์จอมพงศ์ มงคลวนิช	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑๒. นายกิตติพัฒน์ สุวรรณชิน	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑๓. นายมณูญ ชื่นชม	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ

โดยให้คณะทำงานนี้มีอำนาจหน้าที่

๑. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์การจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา สภาพปัญหา อุปสรรค และแนวทางในการแก้ไขปัญหาการอาชีวศึกษา
๒. ศึกษาและติดตามการดำเนินนโยบาย งบประมาณ แนวทางและกระบวนการ ในการส่งเสริมการสนับสนุน การยกระดับมาตรฐานคุณภาพการอาชีวศึกษา และการพัฒนาอาชีวศึกษา
๓. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลกฎหมายด้านการอาชีวศึกษา วิเคราะห์สภาพปัญหา และอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งศึกษาผลกระทบที่อาจเกิดจากการบังคับใช้กฎหมาย
๔. ดำเนินการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ต่อบไป

๒. วิธีการพิจารณาศึกษา

๒.๑ การประชุม

๒.๑.๑ การประชุมคณะทำงานศึกษาแนวทางการปฏิรูปการอาชีวศึกษา

คณะทำงานศึกษาแนวทางการปฏิรูปการอาชีวศึกษาได้มีการประชุม เพื่อพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหาการอาชีวศึกษา รวม ๗ ครั้ง

- การประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙

๒.๑.๒ การประชุมคณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางการปฏิรูปการอาชีวศึกษา

คณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางการปฏิรูปการอาชีวศึกษาได้มีการประชุม เพื่อพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหาการอาชีวศึกษา รวม ๔ ครั้ง

- การประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙

- การประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙

๒.๒ การเชิญผู้มาให้ข้อมูลและเสนอความเห็น

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

๑) นายบุญส่ง จำปาโพธิ์	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษา
๒) นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม	ประธานที่ประชุมนายกสภาสถาบัน
การอาชีวศึกษา และนายกสภาสถาบัน
การอาชีวศึกษา ภาคกลาง ๒
๓) นายโกเมศ แดงทองดี	นายกสภาสถาบันการอาชีวศึกษา
ภาคกลาง ๔
๔) นายพงษ์เดช ศรีวิชัยประดิษฐ์	นายกสภาสถาบันการอาชีวศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒
๕) นายวิระศักดิ์ วงษ์สมบัติ	นายกสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร
ภาคกลาง
๖) นายไชยศิริ สมสกุล	ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษา
ภาคกลาง ๑
๗) นายศิริ จันบำรุง	ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษา
ภาคกลาง ๓
๘) นายโสภณ กันภัย	รองผู้อำนวยการสถาบัน
การอาชีวศึกษา ภาคกลาง ๓
๙) นายพีลีน สุกุณา	รองผู้อำนวยการสถาบัน
การอาชีวศึกษา ภาคกลาง ๕
๑๐) นายจักรพันธ์ พุทธวงศ์	นิติกรชำนาญการพิเศษ
๑๑) นางเรณู สันตโยภาส	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
๑๒) นายชัยรัตน์ พูลเผ่า	เจ้าหน้าที่ศูนย์ประสานงานสถาบัน
การอาชีวศึกษา
๑๓) นายอนุรักษ์ เป้าลี	พนักงานราชการ

๒.๓ การพิจารณาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติ

- ๑) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗
- ๒) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- ๓) พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑
- ๔) พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕
- ๕) พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

(จ)

ประกาศ

- ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดสาขาอาชีพที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะซึ่งต้องดำเนินการโดยผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๘

คำสั่ง

- ๑) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๘/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารจัดการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน
- ๒) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐/๒๕๕๙ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค
- ๓) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ และฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค

ข้อบังคับ

- ข้อบังคับสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓. ผลการพิจารณาศึกษา

คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษา เรื่อง “แนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษา” โดยคณะกรรมการได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางปฏิรูปการอาชีวศึกษา พิจารณาศึกษา โดยแบ่งออกเป็น ๓ บท ดังนี้

บทที่ ๑ บทนำ

บทที่ ๒ สถาบันการอาชีวศึกษา

บทที่ ๓ สรุปการพิจารณา ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะ

ภาคผนวก

คณะกรรมการได้มีมติเห็นชอบรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง “แนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษา” ซึ่งคณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางปฏิรูปการอาชีวศึกษาได้ดำเนินการจัดทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว ดังนั้น คณะกรรมการ จึงขอเสนอรายงานการพิจารณาศึกษา พร้อมข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตามรายงานท้ายนี้ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้โปรดพิจารณา หากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เห็นชอบด้วยกับผลการพิจารณา รวมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการแล้ว ขอให้โปรดแจ้งไปยังรัฐบาล คณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาดำเนินการตามความเห็นสมควร ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนสืบไป

(นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ)

เลขานุการคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

บทสรุปผู้บริหาร

จากกระแสโลกาภิวัตน์ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงประเทศอย่างมากมายในด้านต่าง ๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการเมืองการปกครอง ผลักดันให้ประเทศไทยต้องแข่งขันกับนานาประเทศในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ประเทศมีศักยภาพในการแข่งขันและยืนหยัดอยู่ได้ การตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาคน และคุณภาพของคนเป็นสิ่งจำเป็นโดยเห็นว่าคนเป็นทั้งเหตุปัจจัยและผลลัพธ์ที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาประเทศ ความสำเร็จในการพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้า คือการพัฒนาประชากรที่มีคุณภาพและการศึกษานับเป็นรากฐานสำคัญที่สุดในการสร้างสรรค์จรรโลงความเจริญก้าวหน้าและสามารถแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ ในสังคมได้ การศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองด้านต่าง ๆ พัฒนาองค์ความรู้ พัฒนาศักยภาพของตนเองได้ตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่การวางรากฐานพัฒนาการของชีวิตตั้งแต่แรกเกิดการพัฒนาสมรรถนะและขีดความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่จะสามารถดำรงชีพและประกอบอาชีพในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน คือ การมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนด้วยการเรียนรู้ในศาสตร์และวิทยาการรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเข้าสู่การประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย การเข้าสู่ระบบการทำงานในสาขาอาชีพต่าง ๆ ได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยองค์ความรู้ ความชำนาญ และความเชี่ยวชาญในสาขาอาชีพเหล่านั้น ซึ่งการศึกษาอาชีวศึกษาก็เป็นการศึกษาที่มีการจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะ (Skills) และองค์ความรู้ (Knowledge) เพื่อให้มีพื้นฐานอาชีพสำหรับปรับและประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพจริง

รัฐบาลปัจจุบันมีความพยายามอย่างจริงจังในการแก้ไขปัญหาการอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในส่วนของการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับการอาชีวศึกษา การส่งเสริมการอาชีวศึกษา เฉพาะทาง การส่งเสริมการศึกษาทวิภาคี การยกระดับการอาชีวศึกษาสู่สากล โดยมีเป้าหมายให้และสนับสนุนให้มีผู้เรียนสายอาชีวศึกษาเพิ่มมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการกำลังคนของภาคแรงงาน อันส่งผลต่อการพัฒนาประเทศในภาพรวม ดังนั้น ความรู้ความสามารถของผู้เรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาและเข้าสู่การทำงานจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากที่จะต้องสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา โดยเฉพาะสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาอาชีวศึกษา ที่มีส่วนสำคัญในการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษา เป็นสถานศึกษาและเป็นหน่วยปฏิบัติการสำคัญในการจัดการเรียนการสอนในพื้นที่อาชีพ ซึ่งเกิดจากการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่มีความพร้อม ยุทธศาสตร์และจัดตั้งเป็นสถาบันการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงการประสานความร่วมมือให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ของพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อเป็นการสร้างความเข้มแข็งในการจัดการศึกษาให้สามารถผลิตกำลังคนที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ประกอบการในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการใช้ทรัพยากร บุคลากร เครื่องมือ วัสดุ

อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่แต่ละสถานศึกษาในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษานั้น มีอยู่ร่วมกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดการศึกษาและการพัฒนาวิชาชีพพร้อมกัน แต่ปัญหาสำคัญ คือ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหลายแห่งที่ยังไม่ได้เข้าสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาใด ๆ ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษาให้เป็นไปอย่างไม่เป็นระบบ อีกทั้งการบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษา ยังไม่สามารถบริหารจัดการได้อย่างเป็นรูปธรรมเนื่องจากยังไม่มีภาระกระจายอำนาจในการบริหารจัดการ ทั้งทางด้านงบประมาณ บุคลากร และด้านอื่น ๆ อย่างชัดเจนตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๐ (๑) ดังนั้น เพื่อให้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้รับการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม คณะกรรมการการึงมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพื่อการขับเคลื่อนการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษาให้มีความเข้มแข็งในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาควรจัดทำแนวทาง แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่สถาบันการอาชีวศึกษา และสถานศึกษาอาชีวศึกษาอย่างมีขั้นตอน มีระบบที่ชัดเจนในการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อให้การบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษาดำเนินการไปได้อย่างมีระบบและมีคุณภาพ ดังนี้

๑.๑) ควรมอบอำนาจให้นายกสภาสถาบันการอาชีวศึกษาและผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษา ตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เป็นการเร่งด่วน

๑.๒) ต้องดำเนินการกระจายอำนาจในการบริหารทั้งทางด้านการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร และอื่น ๆ เพื่อให้สถาบันการอาชีวศึกษามีอำนาจหน้าที่และภารกิจที่ชัดเจนที่สอดคล้องตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๑.๓) ควรปรับใช้แนวทางการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาตามคำสั่งของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารจัดการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน คำสั่งที่ ๑๐/๒๕๕๙ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ในภูมิภาค และคำสั่งที่ ๑๑/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค มาเป็นแรงกระตุ้นการดำเนินงานและขับเคลื่อนภารกิจการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งจะสามารถสร้างความเข้มแข็งให้การอาชีวศึกษาและสถาบันการอาชีวศึกษาเดินหน้าไปได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยให้ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาหรือผู้แทนของสถาบันเข้าร่วมขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาในระดับภูมิภาคและระดับจังหวัด

๑.๔) ในการวางกรอบแนวทางและรูปแบบการกระจายอำนาจตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๐ (๑) ทั้งทางด้านบริหารจัดการ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องนั้น ควรต้องมีการกำหนดกรอบระยะเวลา (Time Frame) ให้ชัดเจนและต้องกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการดำเนินการในเรื่องนั้น ๆ ด้วย เพื่อให้กระบวนการขับเคลื่อนการดำเนินการดังกล่าวเป็นไปอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน และมีความต่อเนื่อง

๑.๕ ควรมีการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจให้เข้าไปในทิศทางเดียวกันให้กับบุคลากรอาชีวศึกษาที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาเข้าด้วยกันเป็นสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อสร้างความตระหนักและทราบแนวทางในการขับเคลื่อนการอาชีวศึกษาให้มีความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

๒) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรใช้ช่องทาง องค์กรประกอบ องค์กรความรู้ ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญและความสามารถของนายกสภาสถาบันการอาชีวศึกษา ทั้ง ๒๓ แห่ง ให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการและการพัฒนาสถาบันการอาชีวศึกษา เนื่องจากบุคคลดังกล่าว เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นนักบริหารที่มีประสบการณ์และมีความรู้ความสามารถที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อเข้ามาช่วยดำเนินการในการแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษาให้สามารถเดินหน้าไปเพื่อสร้างความเข้มแข็งมั่นคงได้อย่างเป็นรูปธรรม

๓) การสร้างสถาบันการอาชีวศึกษาให้เข้มแข็งจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นและเปลี่ยนค่านิยมของเยาวชนและสังคมไทย ให้ยอมรับการเรียนสายอาชีพ เป็นนักปฏิบัติหรือนักเทคโนโลยีระดับปริญญา ไม่มีปมด้อยในสังคมและตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการ การประกอบอาชีพอิสระซึ่งต้องการนักปฏิบัติการและนักเทคโนโลยีทุกระดับชั้นจำนวนมากในโลกของธุรกิจปัจจุบัน และในอนาคต ซึ่งจะเป็นทางเลือกใหม่ที่สำคัญของเยาวชน

๔) สถาบันการอาชีวศึกษาสามารถที่จะสร้างคุณภาพการอาชีวศึกษาในระดับพื้นที่ให้มีมาตรฐานเดียวกันหรือใกล้เคียงกันในระดับจังหวัดหรือกลุ่มภูมิภาคได้เป็นอย่างดี จึงควรให้สถาบันการอาชีวศึกษามีส่วนร่วมในการจัดการอาชีวศึกษาในระดับภูมิภาคและระดับจังหวัด

๕) สถาบันการอาชีวศึกษาคือความหวังในการยกระดับและพัฒนาการอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพและมีมาตรฐาน จึงควรต้องมีการจัดทำเส้นทางความเจริญก้าวหน้าในสายวิชาชีพของตัวเอง เป็นการเฉพาะ ที่จะสามารถเข้าสู่การแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นทั้งของรัฐและเอกชนได้ ตลอดจนต้องมีการทำความร่วมมือในการจัดการศึกษารูปแบบต่าง ๆ ที่มีความหลากหลายและเป็นทางเลือกให้ผู้เรียนเพิ่มเติม เพื่อแสวงหาความมั่นคง เข้มแข็งและความก้าวหน้าให้การอาชีวศึกษา โดยต้องมีแนวทางสร้างแรงจูงใจรูปแบบต่าง ๆ ให้มีความต่อเนื่อง

๖) เพื่อให้กระบวนการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาทั้งระบบมีความเจริญก้าวหน้าไปในทิศทางเดียวกันอย่างสมบูรณ์ จึงควรต้องให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาทั้งหมด อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อสร้างความร่วมมือและร่วมกันใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดกับการจัดการศึกษาเพื่อสร้างงานและสร้างอาชีพ และหากปล่อยปละละเลยให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาอยู่ภายใต้การกำกับดูแลและบริหารจัดการ ๒ แบบ ซึ่งก็คืออยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสถาบันการอาชีวศึกษาและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยตรงแล้วนั้น ในอนาคตอาจมีปัญหามากมาย และที่สำคัญจะไม่สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในแต่ละสถานศึกษาอาชีวศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้

๗) กระบวนการจัดการศึกษา การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนและการรับสมัครผู้เรียนเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีทางด้านเทคโนโลยีสายปฏิบัติการนั้น เป็นการจัดการศึกษาเฉพาะทางรูปแบบหนึ่ง ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยสถาบันการอาชีวศึกษาสามารถจัดการเรียนการสอนและสามารถรับผู้เรียนเพิ่มได้ตามความต้องการของตลาดแรงงานและตามความเหมาะสมในสาขาวิชาและหลักสูตรตามที่ภาคประกอบการต้องการ แต่ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงมาตรฐานวิชาชีพและคุณภาพผู้เรียนด้วย

๘) สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน มีส่วนสำคัญในการสร้างและเป็นเครือข่ายร่วมกับสถาบันการอาชีวศึกษาในการจัดการศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษาอย่างมาก ดังนั้น ในการยกระดับและพัฒนาการอาชีวศึกษาต้องมีการพัฒนาไปพร้อมกันทั้งอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชนภายใต้มาตรฐานและคุณภาพระดับเดียวกัน

๙) เพื่อเป็นการสร้างความเข้มแข็งในการจัดการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาและเพื่อให้สถาบันการอาชีวศึกษาขับเคลื่อนกระบวนการต่าง ๆ ไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังมีรายละเอียดในร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ภาคผนวก ก และ ภาคผนวก ข) โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๙.๑) ให้สถาบันการอาชีวศึกษาเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

๙.๒) ให้สภาสถาบัน มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานบุคคลในสถาบัน กำหนดคุณสมบัติของครู อาจารย์ ผู้บริหาร และสายสนับสนุน เพื่อให้ได้ผู้ปฏิบัติงานตรงกับการจัดการเรียนการสอนสายอาชีพเป็นการเฉพาะ ที่มีความแตกต่างไปจากระบบการบริหารงานบุคคลของการศึกษาสายสามัญทั่วไป รวมทั้งจัดให้มีการจ้างครู ผู้สอน วิทยากร ผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะทางในรูปแบบใหม่ จ้างเป็นชั่วโมง จ้างเป็นโครงการ จ้างตามความสามารถ ทักษะ ประสบการณ์ ซึ่งจะเป็นการแก้ไขปัญหาขาดแคลนครู มีครูผู้สอนทันต่อความต้องการและทันต่อเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	(๑) - (๔)
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์	๓
๑.๓ กรอบการพิจารณาศึกษา	๓
๑.๔ วิธีการพิจารณาศึกษา	๔
บทที่ ๒ สถาบันการอาชีวศึกษา	๕
๒.๑ แนวคิดและความเป็นมาของสถาบันการอาชีวศึกษา	๕
๒.๒ การจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา	๖
๒.๓ การจัดการศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา	๑๐
๒.๔ ปัญหาในการบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษา	๑๓
บทที่ ๓ สรุปผลการพิจารณา ข้อเสนอแนะและข้อเสนอนโยบาย	๑๗
๓.๑ สรุปผลการพิจารณา	๑๗
๓.๒ ข้อเสนอแนะและข้อเสนอนโยบาย	๑๘
เอกสารอ้างอิง	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก. ร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา (ฉบับที่...) พ.ศ.	
ภาคผนวก ข. ตารางเปรียบเทียบและข้อเสนอในการปรับปรุงแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑	

๑.๑ ความเป็นมาและปัญหา

การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน คือ การมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนด้วยการเรียนรู้ในศาสตร์และวิทยาการรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์เข้าสู่การประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย ดังนั้น “การศึกษา” จึงมีความสำคัญและจำเป็นต่อชีวิตมนุษย์ เนื่องจากเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดองค์ความรู้ การฝึกปฏิบัติ การอบรม การสืบสานประเพณี วัฒนธรรม สร้างสรรค์ก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันนำไปสู่การมีงานทำและการประกอบอาชีพเพื่อการดำรงชีวิต ซึ่งการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาก็เป็นระบบการศึกษาที่มีการจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะ (Skills) และองค์ความรู้ (Knowledge) เพื่อให้มีพื้นฐานในการประกอบอาชีพจริง และเป็นเตรียมความพร้อมในการทำงานและปฏิบัติงานในสถานประกอบการต่าง ๆ ได้จริงเมื่อสำเร็จการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้บัญญัติความเรื่องเกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านการอาชีวศึกษาไว้ในมาตรา ๒๐ ความตอนหนึ่งว่า การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต่อมาได้มีการจัดทำพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ออกมาเพื่อบริหารจัดการศึกษาด้านการอาชีวศึกษาเป็นการเฉพาะ เป็นกฎหมายสำคัญที่ว่าด้วยการอาชีวศึกษา และเป็นกฎหมายฉบับแรกของประเทศไทยที่ได้กำหนดแนวทางการดำเนินงาน การบริหารจัดการ และการจัดการศึกษาสายอาชีวศึกษาไว้อย่างครบถ้วน โดยได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อควบคุมดูแลการจัดการอาชีวศึกษา รวมทั้งการดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา ซึ่งการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพนั้นถือเป็นกระบวนการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อการเพิ่มผลผลิต รวมทั้งยังเป็นการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีของประเทศให้ได้ระดับมาตรฐานสากล ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพโดยอิสระและพึ่งพาตนเองได้ นอกจากนี้ กฎหมายดังกล่าวยังได้กำหนดให้มีสถาบันการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาและเป็นนิติบุคคลในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยมีการจัดการอาชีวศึกษาที่ดำเนินการได้อย่างเป็นเอกภาพในด้านนโยบายและมีการกระจายอำนาจไปสู่ระดับปฏิบัติอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพในทุกกระดับมีคุณภาพและประสิทธิภาพเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย โดยเฉพาะนักเรียนและนักศึกษา ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ

สถาบันการอาชีวศึกษา เป็นสถานศึกษาและเป็นหน่วยปฏิบัติการสำคัญในการจัดการเรียนการสอนในพื้นที่อาชีพ ซึ่งเกิดจากการรวมเอาสถานศึกษาอาชีวศึกษาและสถาบันการอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่มีความพร้อมในพื้นที่ใกล้เคียง ๓ - ๔ จังหวัด ยกกระดับและตั้งเป็นสถาบันการอาชีวศึกษา โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และคำนึงถึงการประสานความร่วมมือให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ของพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อเป็นการสร้างความเข้มแข็งในการจัดการศึกษาให้สามารถผลิตกำลังคนที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ประกอบการในท้องถิ่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการใช้ทรัพยากร บุคลากร เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่แต่ละสถานศึกษาในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษานั้น มีอยู่ร่วมกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดการศึกษาและการพัฒนาวิชาชีพร่วมกัน ซึ่งต่อมากกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการออกกฎกระทรวง เรื่อง การรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา ประกอบด้วยส่วนราชการ จำนวน ๑๙ สถาบัน ดังนี้ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๑ - ๕ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ - ๓ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑ - ๕ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๑ - ๔ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออก และสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร จากนั้นกระทรวงศึกษาธิการ ได้ออกกฎกระทรวง เรื่อง การรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๖ ในส่วนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาด้านเกษตรกรรมและเทคโนโลยี โดยให้จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาทางด้านเกษตรกรรม ประกอบด้วยส่วนราชการ จำนวน ๔ สถาบัน ดังนี้ สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคใต้ สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคเหนือ แต่ปัญหาสำคัญ คือ ปัจจุบันยังมีสถานศึกษาอาชีวศึกษาหลายแห่งที่ยังไม่ได้เข้าสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาใด ๆ ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษาให้เป็นไปอย่างไม่เป็นระบบ คือ สถานศึกษาอาชีวศึกษาส่วนหนึ่งบริหารจัดการภายใต้การกำกับดูแลของสถาบันการอาชีวศึกษา อีกส่วนหนึ่งที่ไม่สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาจะบริหารงานภายใต้ การกำกับดูแลของเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโดยตรง ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจ และทำให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาไม่มีความเข้มแข็งเท่าที่ควร ส่วนหนึ่งอาจเนื่องมาจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาไม่มีการประชาสัมพันธ์ข้อดีข้อเสียหรือความเข้มแข็งของการเข้าสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาอย่างชัดเจน ซึ่งเป้าหมายสำคัญของการรวมสถาบันและจัดตั้งเป็นสถาบันการอาชีวศึกษานั้นเพื่อต้องการบูรณาการใช้เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ในการเรียนการสอนร่วมกันสำหรับพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุด อีกทั้งเมื่อจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ยังไม่มีการมอบอำนาจในการบริหารงานและการดำเนินการต่าง ๆ

ทั้งทางด้านงบประมาณ บุคลากร และด้านอื่น ๆ ไปยังสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษา อาชีวศึกษาอย่างชัดเจนตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๐ (๑)

ต่อประเด็นปัญหาข้างต้น คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติ แห่งชาติ พิจารณาแล้วเห็นว่า การสร้างความเข้มแข็งให้กับสถานศึกษาอาชีวศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ต่อกระบวนการจัดการศึกษาทางด้านอาชีพ เนื่องจากการอาชีวศึกษาจะเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อน และพัฒนาประเทศในภาพรวม หากสถานศึกษาอาชีวศึกษาและสถาบันการอาชีวศึกษา สามารถสร้าง ระบบการบริหารจัดการ และมีการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษาในสังกัด ต่าง ๆ ทั้งที่อยู่ในส่วนภูมิภาคและส่วนกลางให้มีการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ มีกระบวนการและ ขั้นตอนที่สามารถตรวจสอบการบริหารจัดการได้อย่างเป็นระบบ ภายใต้กรอบกฎหมาย หลักเกณฑ์ วิธีการ และกระบวนการเช่นเดียวกัน จะสามารถสร้างมาตรฐานที่ดีต่อระบบการศึกษาอาชีวศึกษา สร้างความเข้มแข็ง สร้างความเชื่อมั่นและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับการอาชีวศึกษาได้อีกทางหนึ่งด้วย ทั้งยังเป็นการยกระดับมาตรฐานการอาชีวศึกษาสู่มาตรฐานสากล ซึ่งสอดคล้องตามแนวนโยบาย ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ) ที่ได้มีการวางกรอบแนวทาง ในการขับเคลื่อนและแก้ไขปัญหาการอาชีวศึกษาให้มีความต่อเนื่องด้วยเช่นกัน

๑.๒ วัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาสภาพปัญหา อุปสรรค แนวทางและกระบวนการในการบริหารจัดการ สถาบันการอาชีวศึกษา และการกระจายอำนาจไปยังสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาอาชีวศึกษา
๒. เพื่อแสวงหาวิธีการในการขับเคลื่อนกระบวนการและแนวทางในการกระจายอำนาจ ไปยังสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาอาชีวศึกษา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ สูงสุดกับการอาชีวศึกษา
๓. นำข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาศึกษา สรุปผล วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล พร้อมจัดทำ ความเห็น ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะ และยกร่างเพื่อจัดทำรายงานการพิจารณาศึกษา เพื่อเสนอต่อ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ และหน่วยงานทางด้านการศึกษาที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการในทางปฏิบัติให้เกิดผล อย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

๑.๓ กรอบการพิจารณาศึกษา

ในการพิจารณาศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการ สถาบันการอาชีวศึกษาครั้งนี้ เป็นการพิจารณาศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการกระจาย อำนาจในการบริหารจัดการ อันเนื่องมาจากการออกกฎกระทรวงในการจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา ทั้ง ๒๓ แห่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการ และเป็นการสร้างความเข้มแข็ง ให้กับการอาชีวศึกษา แต่กระบวนการ วิธีการ และแนวทางในการกระจายอำนาจยังไม่สอดคล้องและ

ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น เพื่อแสวงหาแนวทางและมาตรการในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น อันเป็นการสนับสนุนให้มีการกระจายอำนาจการบริหารจัดการเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาอาชีวศึกษามีอิสระในการดำเนินการกิจได้อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งทางด้านงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และด้านอื่น ๆ เพื่อให้กระบวนการบริหารจัดการและการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศในภาพรวมต่อไป

๑.๔ วิธีการพิจารณาศึกษา

คณะกรรมการได้วางกรอบและวิธีการพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษาไว้ดังนี้

๑. การศึกษาข้อมูลข้อเท็จจริงและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น รวมถึงการสะท้อนสภาพปัญหาจากผู้ที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็น ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในแวดวงการอาชีวศึกษา และเป็นอดีตผู้บริหารระดับสูง

๒. การขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเอกสารและรายละเอียดเกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณาศึกษา โดยมีการสรุปสาระสำคัญพร้อมวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล เพื่อเตรียมประเด็นคำถามในวันที่จะเชิญผู้เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม

๓. เชิญผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมเพื่อนำเสนอเสนอข้อมูล รายละเอียดและร่วมกันแลกเปลี่ยนความเห็นในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๔. สรุปประเด็นสาระสำคัญทั้งจากเอกสารข้อมูลและจากการนำเสนอข้อมูลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ พร้อมจัดทำความเห็น ข้อเสนอแนะ และยกร่างจัดทำรายงานการพิจารณาศึกษา เพื่อเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และหน่วยงานทางด้านการศึกษาที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

๒.๑ แนวคิดและความเป็นมาของสถาบันการอาชีวศึกษา

แนวคิดสำคัญในการจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา ก็เพื่อเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้การอาชีวศึกษา โดยหลักการสำคัญของการจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษา คือ มุ่งเน้นการกระจายอำนาจจากระดับนโยบายไปสู่ระดับปฏิบัติการเพื่อให้เกิดความคล่องตัว รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน และยกระดับมาตรฐานการอาชีวศึกษาให้เท่าเทียมกันทั้งในระดับภูมิภาคและท้องถิ่น ตอบสนองความต้องการกำลังคนในการพัฒนาศักยภาพการผลิตของกลุ่มจังหวัด เน้นการใช้ทรัพยากรร่วมกันแบบบูรณาการทั้งครูผู้สอน วัสดุ อุปกรณ์การศึกษา ห้องปฏิบัติการ เพื่อให้เกิดประโยชน์กับการศึกษามากที่สุด สร้างความเชื่อมโยงและประสานกับกลุ่มสถานประกอบการในพื้นที่อย่างเป็นระบบ และเน้นความร่วมมือกับสถานประกอบการในการจัดการอาชีวศึกษาในรูปแบบทวิภาคีและให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาที่มีความพร้อมสามารถเปิดสอนและจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีทางด้านเทคโนโลยีสายปฏิบัติการได้

สถาบันการอาชีวศึกษาจัดตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งได้มีบทบัญญัติสำคัญที่เกี่ยวข้องในส่วนต่าง ๆ อาทิ

มาตรา ๔ กำหนดความหมายของการอาชีวศึกษา หมายถึง กระบวนการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี

มาตรา ๖ บัญญัติเกี่ยวกับการจัดอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพ ต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากล และภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือผู้ประกอบการอาชีพโดยอิสระได้

มาตรา ๘ บัญญัติเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพ โดยให้จัดได้ ๓ รูปแบบ ดังต่อไปนี้

๑) การศึกษาในระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้นการศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเป็นหลักโดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมายวิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลา การวัดและการประเมินผล ที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

๒) การศึกษานอกระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมายรูปแบบ วิธีการศึกษา ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของ

การสำเร็จการศึกษาโดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

๓) การศึกษาระบบทวิภาคี เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ในเรื่องการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ

มาตรา ๑๓ บัญญัติเกี่ยวกับการรวมกันของสถานศึกษาอาชีวศึกษา เพื่อจัดตั้งเป็นสถาบันการอาชีวศึกษา การรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อจัดตั้งเป็นสถาบันการอาชีวศึกษาให้กระทำได้ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และคำนึงถึงการประสานความร่วมมือให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน โดยในการดำเนินการดังกล่าว ถ้ามีความเหมาะสมหรือมีความจำเป็น จะแยกสถานศึกษาอาชีวศึกษาส่วนหนึ่งส่วนใดมารวมกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาอีกแห่งหนึ่งเพื่อจัดตั้งเป็นสถาบันก็ได้ โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่มีความเหมาะสมหรือความจำเป็น จะจัดตั้งสถาบันเพื่อดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ได้ โดยให้ออกเป็นกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ บัญญัติเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการอาชีวศึกษา โดยกำหนดให้สถาบันการอาชีวศึกษา เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่ชำนาญการปฏิบัติการสอน การวิจัยการถ่ายทอดวิทยาการและเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมทั้งให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม

ภายใต้บทบัญญัติดังกล่าวข้างต้น ซึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีหลักการและแนวทางสำคัญในการสร้างความมั่นคงและเข้มแข็งให้การอาชีวศึกษา โดยที่มีเป้าหมายที่จะยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการอาชีวศึกษาไทย เพื่อเพิ่มผลผลิต และพัฒนาบุคลากรทางด้านอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถปรับตัวสำหรับงานที่จะเกิดขึ้นตลอดชีวิต พัฒนาศักยภาพการอาชีวศึกษาในการสร้างความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๒.๒ การจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา

ภายใต้บทบัญญัติตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ กระทรวงศึกษาธิการได้มีการออกกฎกระทรวง ว่าด้วย การรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษา เพื่อจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ โดยให้จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา ประกอบด้วยส่วนราชการ ๑๙ แห่ง ดังนี้

๑) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๑ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคนนทบุรี วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี วิทยาลัยเทคนิคธัญบุรี วิทยาลัยการอาชีวศึกษาปทุมธานี วิทยาลัยเทคนิคสระบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษาสระบุรี วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยเทคนิคอุตสาหกรรมยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือพระนครศรีอยุธยา และวิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครศรีอยุธยา

๒) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๒ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคชัยนาท วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษาลพบุรี วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี แห่งที่ ๒ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี และวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง

๓) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา วิทยาลัยเทคนิคจุฬารามณ์ (ลาดขวาง) วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีฉะเชิงเทรา วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ วิทยาลัยเทคนิคนครนายก วิทยาลัยการอาชีพนครนายก วิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี วิทยาลัยเทคนิคบูรพาปราจีน และวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

๔) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๔ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคนครปฐม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี วิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี และวิทยาลัยเทคนิคโพธาราม

๕) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๕ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ และวิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน

๖) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช วิทยาลัยเทคนิคสิชล วิทยาลัยเทคนิคทุ่งสง วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือนครศรีธรรมราช วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช วิทยาลัยการอาชีพนครศรีธรรมราช วิทยาลัยเทคนิคชุมพร และวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง

๗) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๒ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคระนอง วิทยาลัยเทคนิคพังงา วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ วิทยาลัยเทคนิคตรัง และวิทยาลัยการอาชีพตรัง

๘) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๓ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคปัตตานี วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี วิทยาลัยประมงปัตตานี วิทยาลัยเทคนิคยะลา วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา และวิทยาลัยเทคนิคสตูล

๙) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์

(ชลบุรี) วิทยาลัยเทคนิคระยอง วิทยาลัยเทคนิคมาบตาพุด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย วิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี และวิทยาลัยเทคนิคตราด

๑๐) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย วิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือหนองคาย วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ วิทยาลัยเทคนิคหนองบัวลำภู วิทยาลัยเทคนิคเลย วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี และวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี

๑๑) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการนครพนม วิทยาลัยเทคนิคบ้านแพง และวิทยาลัยการอาชีพพนมมณฑราชนิ มุกดาหาร

๑๒) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๓ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์ วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม วิทยาลัยอาชีวศึกษามหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น วิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด วิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ด และวิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด

๑๓) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๔ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี วิทยาลัยเทคนิคเดชอุดม วิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ วิทยาลัยการอาชีพศรีสะเกษ วิทยาลัยเทคนิคยโสธร และวิทยาลัยเทคนิคอำนาจเจริญ

๑๔) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๕ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครราชสีมา วิทยาลัยเทคนิคหลวงพ่อกุณ ปริสุทฺโธ วิทยาลัยเทคนิคสุรนารี วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิ วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ วิทยาลัยเทคนิคคูเมือง วิทยาลัยเทคนิคสุรินทร์ และวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุรินทร์

๑๕) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๑ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเชียงใหม่ วิทยาลัยเทคนิคลำพูน วิทยาลัยเทคนิคลำปาง วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง และวิทยาลัยการอาชีพพนมมณฑราชนิแม่ฮ่องสอน

๑๖) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๒ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกเชียงราย วิทยาลัยเทคนิคพะเยา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพะเยา วิทยาลัยเทคนิคน่าน วิทยาลัยเทคนิคแพร่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ และวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีแพร่

๑๗) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๓ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคพิษณุโลก วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลก วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัย วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ และวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์

๑๘) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๔ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์ วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร และวิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี

๑๙) สถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง วิทยาลัยเทคนิคดุสิต วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา วิทยาลัยอาชีวศึกษารนบุรี วิทยาลัยพัฒนวิชาการอินทราชัย วิทยาลัยพัฒนวิชาการบางนา วิทยาลัยพัฒนวิชาการเซตุนพ วิทยาลัยพัฒนวิชาการธนบุรี กาญจนาภิเษก วิทยาลัยช่างทองหลวง และวิทยาลัยการอาชีพกาญจนาภิเษกหนองจอก

ต่อมากระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวง ว่าด้วย การรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษา เพื่อจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ โดยให้จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ประกอบด้วยส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

๑) สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคเหนือ ประกอบด้วย วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีตาก วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเชียงราย วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีลำพูน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุโขทัย วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกำแพงเพชร วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพิจิตร วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบูรณ์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครสวรรค์ และวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุทัยธานี

๒) สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีร้อยเอ็ด วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุดรธานี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีขอนแก่น วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีมหาสารคาม วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีศรีสะเกษ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครราชสีมา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชัยภูมิ และวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีบุรีรัมย์

๓) สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง ประกอบด้วย วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสิงห์บุรี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชัยนาท วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราชบุรี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีลพบุรี และวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีศูนย์ศิลปาชีพบางไทร

๔) สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคใต้ ประกอบด้วย วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี นครศรีธรรมราช วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชุมพร วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุราษฎร์ธานี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีระนอง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพังงา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกระบี่ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีตรัง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูล วิทยาลัยประมงชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ และวิทยาลัยประมงติณสูลานนท์

สถาบันการอาชีวศึกษา ทั้ง ๒๓ แห่ง ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาตรี มาอย่างต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งเพื่อเป็นการป้องกันมิให้ผู้เรียนสายอาชีวศึกษาเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาอื่นที่เน้นและจัดการเรียนทางด้านสังคมศาสตร์ ซึ่งปัจจุบันมีการผลิตบุคลากรทางสายสังคมศาสตร์ออกมาค่อนข้างมากและเกิดปัญหาว่างงานตามมา เนื่องจากผู้เรียนมีคุณสมบัติไม่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและภาคประกอบการต่าง ๆ การจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาขึ้นมาและมีการจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรีนั้น วัตถุประสงค์สำคัญในการจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาดังกล่าวมีความแตกต่างไปจากการบริบทและปรัชญาในการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไป ทั้งนี้ เนื่องจากวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งและเป้าหมายในการผลิตบุคลากรแตกต่างกัน โดยสถาบันการอาชีวศึกษามุ่งเน้นไปในการผลิตบุคลากรเพื่อการปฏิบัติงานทางด้านเทคนิค จึงได้มีการจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาทั้งสายอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และบริการ เพื่อให้สามารถเป็นนักปฏิบัติการทางด้านเทคนิคในสาขางานที่ได้ศึกษามา ดังนั้น การจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาดังกล่าวนอกจากจะเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนสายอาชีวศึกษาให้สามารถเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้แล้วนั้น ผู้เรียนจะสามารถเข้าปฏิบัติงานในสายงานที่ได้ศึกษามา ได้ใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ไปต่อยอดเพื่อพัฒนาเทคนิค ทักษะ และความรู้ความสามารถได้อย่างต่อเนื่องแล้ว ยังเป็นการบูรณาการและเป็นการกระจายการใช้ทรัพยากรทางการศึกษาที่มีอยู่อย่างจำกัด และร่วมกันใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดกับการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อสร้างอาชีพอีกด้วยเช่นกัน

๒.๓ การจัดการศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีสถานศึกษาในสังกัด จำนวน ๔๒๖ แห่งทั่วประเทศ (ข้อมูล ณ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๙) เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพทั้งในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ โดยจัดการเรียนการสอน ๙ ประเภทวิชา มีสาขาวิชาให้เลือกเรียนมากกว่า ๓๕๐ สาขาวิชา ทั้งนี้ ด้านการบริหารจัดการมีศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีวศึกษาประจำภาค ๕ ภาค ทำหน้าที่ในการส่งเสริมการพัฒนางานทางด้านวิชาการและอาชีวศึกษาจังหวัด ๗๗ แห่ง และอาชีวศึกษาภาค ๕ ภาค ทำหน้าที่เชื่อมโยงการบริหารจัดการกลุ่มสถานศึกษาในระดับจังหวัด

๒.๓.๑ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

- ๑) วิทยาลัยเทคนิค (Technical College) ๑๒๕ แห่ง
- ๒) วิทยาลัยอาชีวศึกษา (Vocational College) ๓๗ แห่ง
- ๓) วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี (College of Agriculture and Technology) ๔๓ แห่ง
- ๔) วิทยาลัยสารพัดช่าง (Polytechnic College) ๕๒ แห่ง

- ๕) วิทยาลัยการอาชีพ (Industrial and Community Education Co.lege) ๑๓๙ แห่ง
- ๖) วิทยาลัยพาณิชย์การ (Commercial College) ๕ แห่ง
- ๗) วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการต่อเรือ (Ship Building Industrial and Technology College) ๓ แห่ง
- ๘) วิทยาลัยศิลปหัตถกรรม (Arts and Crafts College) ๒ แห่ง
- ๙) วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว (College of Business Administration and Tourism) ๔ แห่ง
- ๑๐) วิทยาลัยประมง (Fishery College) ๓ แห่ง
- ๑๑) กาญจนานิเชกวิทยาลัยช่างทองหลวง (Goldsmith College) ๑ แห่ง
- ๑๒) วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการ (Technology and management college) ๙ แห่ง
- ๑๓) วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ (Science Based Technology Vocational College) ๑ แห่ง
- ๑๔) วิทยาลัยการอาชีวศึกษา (Vocational College) ๑ แห่ง
- ๑๕) วิทยาลัยเทคโนโลยีการเกษตรและประมง (College of Agricultural Technology) ๑ แห่ง
- ๑๖) สถาบันการอาชีวศึกษา ๒๓ แห่ง (๑๙* + ๔**)

*สถาบันการอาชีวศึกษา ๑๙ แห่ง จัดตั้งขึ้นโดยรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษา ๑๖๑ แห่ง จาก ๑๙ กลุ่มจังหวัด สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๑ มี ๑๐ สถานศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๒ มี ๗ สถานศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ มี ๑๐ สถานศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๔ มี ๙ สถานศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๕ มี ๗ สถานศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ มี ๑๑ สถานศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๒ มี ๗ สถานศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๓ มี ๙ สถานศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออก มี ๙ สถานศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑ มี ๑๐ สถานศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ มี ๔ สถานศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๓ มี ๙ สถานศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๔ มี ๗ สถานศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๕ มี ๙ สถานศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๑ มี ๗ สถานศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๒ มี ๙ สถานศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๓ มี ๘ สถานศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๔ มี ๖ สถานศึกษา และสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานครมี ๑๓ สถานศึกษา

**สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ๔ แห่ง จัดตั้งขึ้นโดยรวมสถานศึกษาเกษตรและประมง ในแต่ละภูมิภาค ๔๑ สถานศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคเหนือ ๙ สถานศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง ๑๐ สถานศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑๐ สถานศึกษา และสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคใต้ ๑๒ สถานศึกษา

๒.๓.๒ ประเภทวิชาที่เปิดสอน

- ๑) ประเภทวิชาอุตสาหกรรม
- ๒) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ
- ๓) ประเภทวิชาศิลปกรรม
- ๔) ประเภทวิชาคหกรรม
- ๕) ประเภทวิชาเกษตรกรรม
- ๖) ประเภทวิชาประมง
- ๗) ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- ๘) ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ
- ๙) ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๓.๓ ประเภทวิชาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ

- ๑) ประเภทวิชาอุตสาหกรรม
- ๒) ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- ๓) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ
- ๔) ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- ๕) ประเภทวิชาศิลปกรรม
- ๖) ประเภทวิชาคหกรรม
- ๗) ประเภทวิชาเกษตรกรรม
- ๘) ประเภทวิชาประมง

๒.๓.๔ ระดับหลักสูตรที่เปิดสอน

- ๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นหลักสูตรที่รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน
- ๒) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เป็นหลักสูตรที่รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนระดับผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาอาชีพ
- ๓) หลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) เป็นหลักสูตรเทียบเท่าระดับปริญญาตรีที่รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตครูวิชาชีพ

๔) หลักสูตรปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ เป็นหลักสูตรที่รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เข้าศึกษาต่อเนื่อง และจบการศึกษาภายในระยะเวลา ๒ ปี

๕) หลักสูตรพัฒนาอาชีพเฉพาะทาง เป็นหลักสูตรจัดรองรับผู้ที่มีพื้นความรู้ทุกระดับการศึกษา มีระยะเวลาในการเรียน ๖ - ๒๒๕ ชั่วโมง และหลักสูตร ๑๐๘ อาชีพ เปิดการสอนตามวาระโอกาสต่าง ๆ มีระยะเวลาในการเรียน ๑ - ๔ ชั่วโมง

๒.๔ ปัญหาในการบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษา

ตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ นับเป็นมิติใหม่ในการยกระดับและพัฒนาการอาชีวศึกษาไปสู่ความก้าวหน้าอย่างเป็นสากล เนื่องจากเป็นกฎหมายสำคัญที่ว่าด้วยการอาชีวศึกษาระดับแรกของประเทศไทย มีบทบัญญัติต่าง ๆ ที่อาจถือได้ว่านำไปสู่การพัฒนาการอาชีวศึกษาให้เจริญก้าวหน้าได้อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งการบัญญัติให้มีคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อควบคุมดูแลการจัดการอาชีวศึกษา การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ การกำหนดให้มีสถาบันการอาชีวศึกษาซึ่งเป็นสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาและเป็นนิติบุคคลในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยมีการจัดการอาชีวศึกษาที่ดำเนินการอย่างเป็นเอกภาพในด้านนโยบายและมีการกระจายอำนาจไปสู่ระดับปฏิบัติ ภายใต้บทบัญญัติในส่วนดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ออกกฎกระทรวงว่าด้วยการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษา เพื่อจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยให้จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา ๑๙ แห่ง และการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยให้จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ๔ แห่ง ซึ่งต่อมาได้มีการเลือกนายกสภาสถาบันการอาชีวศึกษา และผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษา และองค์คณะบุคคลต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ กฎ ระเบียบและหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ทุกประการ แต่ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาก็ยังมิได้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยเฉพาะในส่วนของการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ส่งผลให้เกิดปัญหาในประเด็นต่าง ๆ ทั้งทางด้านการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร และด้านอื่น ๆ ดังนี้

๑) ถึงแม้จะมีการออกกฎกระทรวงเพื่อจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาทั้ง ๒๓ แห่งแล้วก็ตาม แต่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ยังไม่มีการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ ไปยังสถาบันการอาชีวศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม และยังไม่ได้ดำเนินการให้สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๐ (๑)

๒) การดำเนินการให้มีการออกกฎหมายในลำดับรอง รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และหลักเกณฑ์ต่างๆ ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นไปอย่างล่าช้า ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของสถาบันอย่างมาก

๓) ระบบการบริหารจัดการงานสารบรรณ ระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กับสถาบันการอาชีวศึกษา ยังมีการส่งงานเช่นเดิม คือ เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นผู้ส่งงานและมอบหมายงานโดยตรงจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษาอาชีวศึกษา ส่งผลให้สถาบันการอาชีวศึกษา ไม่ทราบแนวทางการบริหาร การดำเนินงาน และบทบาทหน้าที่ที่ต้องดำเนินการ และไม่ทราบความเคลื่อนไหวการดำเนินการต่าง ๆ ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาในสังกัด

๔) บุคลากรส่วนกลางของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและบุคลากรภายใต้สถาบันการอาชีวศึกษาตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ จนถึงสถาบันการอาชีวศึกษาไม่ได้รับการสื่อสารที่ถูกต้องและไม่มีการสร้างความเข้าใจร่วมกันที่ถูกต้องในการรวมสถาบันการศึกษาอาชีวศึกษาเข้าด้วยกันเป็นสถาบันการอาชีวศึกษา ซึ่งการจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษานั้น จุดประสงค์สำคัญต้องการดำเนินการให้เป็นสถาบันการอาชีวศึกษาที่เน้นการเรียนการสอนในภาคปฏิบัติ เท่านั้นและเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วก็สามารถทำงานในสถานประกอบการได้เลย โดยปัจจุบันยังไม่ได้รับการดูแลอย่างจริงจัง ส่งผลให้เกิดกระแสการต่อต้านและไม่สามารถดำเนินงานในการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาเป็นสถาบันการอาชีวศึกษาเพื่อดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

๕) การติดต่อสื่อสารและการประสานงานระหว่างสถาบันการอาชีวศึกษา กับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นไปอย่างล่าช้า ขาดผู้รับผิดชอบที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งปัจจุบันได้มีการจัดตั้งศูนย์ประสานงานสถาบันแล้วแต่ก็ยังไม่มีความล่าช้าอยู่เช่นเดิม

๖) ปัจจุบันมีนักศึกษาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางด้านเทคโนโลยีสายปฏิบัติการจากสถาบันการอาชีวศึกษาไปบ้างแล้ว การรับรู้ข้อมูลของสถานประกอบการและสังคมยังไม่แพร่หลายเท่าที่ควร เนื่องจากขาดการประชาสัมพันธ์และการสื่อสารทำความเข้าใจกับสังคมอย่างต่อเนื่อง

๗) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาไม่มีการจัดทำแผนการดำเนินงานและแผนการบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษา รวมถึงแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษาที่ชัดเจน ส่งผลให้การบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษาประสบปัญหาอย่างต่อเนื่อง

๘) สถาบันการอาชีวศึกษาในปัจจุบันไม่มีส่วนร่วมในการจัดตั้งและขออนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี อีกทั้งในการจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษามีความล่าช้า ขาดเกณฑ์กำหนดการจัดสรรที่มีเหตุผล และความชัดเจน

๙) การเบิกจ่ายงบประมาณในการบริหารจัดการ ค่าตอบแทน เงินประจำตำแหน่งของนายกสภาสถาบันการอาชีวศึกษา และผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษา ยังคงมีปัญหาในการเบิกจ่าย

ถึงแม้จะมีการกำหนดและออกเลขรหัสการเบิกจ่ายจากทางสำนักงบประมาณแล้วก็ตาม แต่ยังคงขาดเจ้าหน้าที่และผู้รับผิดชอบในการดำเนินการ

๑๐) สถาบันการอาชีวศึกษา ไม่มีอำนาจและไม่มีส่วนร่วมการพิจารณาความดีความชอบของบุคลากรในสถาบัน ไม่มีส่วนร่วมในการโอนย้ายครูและผู้บริหารในสถานศึกษาอาชีวศึกษา ภายใต้การกำกับดูแลของสถาบันการอาชีวศึกษา รวมถึงไม่มีอำนาจในการอนุมัติการเดินทางไปราชการของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาสามารถอนุมัติ และอนุญาตตนเองได้ การย้ายครูผู้สอนของส่วนกลางที่ไม่ประสานและสอบถามความเห็นของสถาบัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษาในระดับปริญญาของสถาบัน

๑๑) บุคลากรที่ปฏิบัติงานในสถาบันการอาชีวศึกษามีไม่เพียงพอต่อความต้องการ เพราะไม่ได้รับการสนับสนุนในการจัดสรรอัตรากำลังและจำนวนบุคลากรจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เนื่องจากการอนุมัติและการดำเนินการดังกล่าวเป็นอำนาจในการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

หน้าว่าง

สรุปผลการพิจารณา ข้อเสนอแนะ

๓.๑ สรุปผลการพิจารณา

สถาบันการอาชีวศึกษา ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ โดยมีเจตนารมณ์เพื่อสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีและสร้างความเข้มแข็งให้การอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษา เป็นสถานศึกษาและเป็นหน่วยปฏิบัติการสำคัญในการจัดการเรียนการสอนในพื้นที่อาชีพ ซึ่งเกิดจากการรวมเอาสถานศึกษาอาชีวศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่มีความพร้อมในพื้นที่ใกล้เคียง ๓ - ๔ จังหวัด ยุกระดับและจัดตั้งเป็นสถาบันการอาชีวศึกษา โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และคำนึงถึงการประสานความร่วมมือเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ของพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการจัดการศึกษาให้สามารถผลิตกำลังคนที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ประกอบการในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการใช้ทรัพยากร บุคลากร เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่แต่ละสถานศึกษามีอยู่ร่วมกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดการศึกษาและการพัฒนาวิชาชีพร่วมกัน

ต่อมากระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการออกกฎกระทรวง เรื่อง การรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษา เพื่อจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา ประกอบด้วยส่วนราชการ จำนวน ๑๙ สถาบัน จากนั้นกระทรวงศึกษาธิการ ได้ออกกฎกระทรวง เรื่อง การรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๖ ในส่วนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาด้านเกษตรกรรมและเทคโนโลยี โดยให้จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาทางด้านเกษตรกรรม จำนวน ๔ สถาบัน แต่ปัญหาสำคัญ คือ ปัจจุบันยังมีสถานศึกษาอาชีวศึกษาหลายแห่งที่ยังไม่ได้เข้าสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาใด ๆ ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษา ให้เป็นไปอย่างไม่เป็นระบบ และไม่เป็นที่มาของหลักการกระจายอำนาจ ทำให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาไม่มีความเข้มแข็งเท่าที่ควร ทั้งที่เป้าหมายสำคัญของการรวมสถานศึกษาและจัดตั้งเป็นสถาบันการอาชีวศึกษานั้นเพื่อต้องการบูรณาการใช้เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ในการเรียนการสอนร่วมกัน สำหรับพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้ เมื่อจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษายังไม่มีกรมอบอำนาจในการบริหารงานและการดำเนินการต่าง ๆ ทั้งทางด้านงบประมาณ บุคลากร และด้านอื่น ๆ ไปยังสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาอาชีวศึกษาอย่างชัดเจนตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๐ (๑) ส่งผลให้เกิดปัญหาตามมามากมาย โดยเฉพาะในเรื่องของการบริหารจัดการ งบประมาณและบุคลากร

๓.๒ ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

ถึงแม้ปัจจุบันมีการจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาไปแล้ว ๒๓ แห่ง ตามหลักการกระจายอำนาจและการสร้างความมั่นคงให้กับระบบการศึกษาอาชีวศึกษาก็ตาม แต่ก็ยังไม่มีมีการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปยังสถาบันการอาชีวศึกษาอย่างเป็นระบบและมีความเป็นรูปธรรมตามมาตรา ๑๐ (๑) ของพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ส่งผลให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่อการดำเนินการขับเคลื่อนในเรื่องต่าง ๆ เป็นอย่างมาก สถาบันการอาชีวศึกษาหากได้รับการกระจายอำนาจหรือรับมอบอำนาจจากส่วนกลางให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติแล้วนั้น จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาและยกระดับการอาชีวศึกษาอันจะส่งผลต่อการผลิตและพัฒนากำลังคนที่สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม เนื่องจากสถาบันการอาชีวศึกษาแต่ละแห่งตั้งอยู่ในพื้นที่อาชีพ และปฏิบัติการเรียนการสอนร่วมกับสถานประกอบการ เจ้าของอาชีพในพื้นที่อาชีพอย่างแท้จริงตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น เพื่อให้ปัญหาดังกล่าวได้รับการแก้ไขอย่างถูกต้องและเกิดความเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง คณะกรรมการจึงมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพื่อการขับเคลื่อนการอาชีวศึกษาในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาควรต้องจัดทำแนวทาง แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่สถาบันการอาชีวศึกษา และสถานศึกษาอาชีวศึกษาอย่างมีขั้นตอน มีระบบที่ชัดเจนในการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อให้การบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษาดำเนินการไปได้อย่างมีระบบและมีคุณภาพ ดังนี้

๑.๑) ควรมอบอำนาจให้นายกสภาสถาบันการอาชีวศึกษาและผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษา ตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๖ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เป็นการเร่งด่วน

๑.๒) ต้องดำเนินการกระจายอำนาจในการบริหารทั้งทางด้านการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร และอื่น ๆ เพื่อให้สถาบันการอาชีวศึกษามีอำนาจหน้าที่และภารกิจที่ชัดเจนที่สอดคล้องตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๑.๓) ควรปรับใช้แนวทางการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาตามคำสั่งของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารจัดการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน คำสั่งที่ ๑๐/๒๕๕๙ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ในภูมิภาค และคำสั่งที่ ๑๑/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค มาเป็นแรงกระตุ้นการดำเนินงานและขับเคลื่อนภารกิจดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งจะสามารถสร้างความเข้มแข็งให้การอาชีวศึกษาและสถาบันการอาชีวศึกษาเดินหน้าไปได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยให้

ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาหรือผู้แทนของสถาบันเข้าร่วมขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาในระดับภูมิภาคและระดับจังหวัด

๑.๔) ในการวางกรอบแนวทางและรูปแบบการกระจายอำนาจตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๐ (๑) ทั้งทางด้านการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องนั้น ควรต้องมีการกำหนดกรอบระยะเวลา (Time Frame) ให้ชัดเจนและต้องกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการดำเนินการในเรื่องนั้น ๆ ด้วย เพื่อให้กระบวนการขับเคลื่อนการดำเนินการดังกล่าวเป็นไปอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน และมีความต่อเนื่อง

๑.๕ ควรมีการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันให้กับบุคลากรอาชีวศึกษาที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาเข้าด้วยกันเป็นสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อสร้างความตระหนักและทราบแนวทางในการขับเคลื่อนการอาชีวศึกษาให้มีความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

๒) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรใช้ช่องทาง องค์กรประกอบ องค์กรความรู้ ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญและความสามารถของนายกสภาสถาบันการอาชีวศึกษา ทั้ง ๒๓ แห่ง ให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการและการพัฒนาสถาบันการอาชีวศึกษา เนื่องจากบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นนักบริหารที่มีประสบการณ์และมีความรู้ความสามารถที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อเข้ามาช่วยดำเนินการในการแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษาให้สามารถเดินหน้าไปเพื่อสร้างความเข้มแข็งมั่นคงได้อย่างเป็นรูปธรรม

๓) การสร้างสถาบันการอาชีวศึกษาให้เข้มแข็งจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นและเปลี่ยนค่านิยมของเยาวชนและสังคมไทย ให้ยอมรับการเรียนสายอาชีพ เป็นนักปฏิบัติหรือนักเทคโนโลยีระดับปริญญา ไม่มีปมด้อยในสังคมและตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการ การประกอบอาชีพอิสระซึ่งต้องการนักปฏิบัติการและนักเทคโนโลยีทุกระดับชั้นจำนวนมากในโลกของธุรกิจปัจจุบันและในอนาคต ซึ่งจะเป็นทางเลือกใหม่ที่สำคัญของเยาวชน

๔) สถาบันการอาชีวศึกษาสามารถที่จะสร้างคุณภาพการอาชีวศึกษาในระดับพื้นที่ให้มีมาตรฐานเดียวกันหรือใกล้เคียงกันในระดับจังหวัดหรือกลุ่มภูมิภาคได้เป็นอย่างดี จึงควรให้สถาบันการอาชีวศึกษามีส่วนร่วมในการจัดการอาชีวศึกษาในระดับภูมิภาคและระดับจังหวัด

๕) สถาบันการอาชีวศึกษาคือความหวังในการยกระดับและพัฒนาการอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพและมีมาตรฐาน จึงควรต้องมีการจัดทำเส้นทางความเจริญก้าวหน้าในสายวิชาชีพของตัวเองเป็นการเฉพาะ ที่จะสามารถเข้าสู่การแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นทั้งของรัฐและเอกชนได้ ตลอดจนต้องมีการทำความร่วมมือในการจัดการศึกษารูปแบบต่าง ๆ ที่มีความหลากหลายและเป็นทางเลือกให้ผู้เรียนเพิ่มเติม เพื่อแสวงหาความมั่นคง เข้มแข็งและความก้าวหน้าให้การอาชีวศึกษา โดยต้องมีแนวทางสร้างแรงจูงใจรูปแบบต่าง ๆ ให้มีความต่อเนื่อง

๖) เพื่อให้กระบวนการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาทั้งระบบมีความเจริญก้าวหน้าไป ในทิศทางเดียวกันอย่างสมบูรณ์ จึงควรต้องให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาทั้งหมด อยู่ภายใต้การกำกับดูแล ของสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อสร้างความร่วมมือและร่วมกันใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและเกิด ประโยชน์สูงสุดกับการจัดการศึกษาเพื่อสร้างงานและสร้างอาชีพ และหากปล่อยปละละเลยให้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาอยู่ภายใต้การกำกับดูแลและบริหารจัดการ ๒ แบบ ซึ่งก็คืออยู่ภายใต้การกำกับดูแล ของสถาบันการอาชีวศึกษาและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยตรงแล้วนั้น ในอนาคตอาจมีปัญหาดรามามากมาย และที่สำคัญจะไม่สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ ในแต่ละสถานศึกษาอาชีวศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้

๗) กระบวนการจัดการศึกษา การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนและการรับสมัครผู้เรียน เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีทางด้านเทคโนโลยีสายปฏิบัติการนั้น เป็นการจัดการศึกษาเฉพาะทาง รูปแบบหนึ่ง ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยสถาบันการอาชีวศึกษาสามารถจัดการเรียน การสอนและสามารถรับผู้เรียนเพิ่มได้ตามความต้องการของตลาดแรงงานและตามความเหมาะสม ในสาขาวิชาและหลักสูตรตามที่ภาคประกอบการต้องการ แต่ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงมาตรฐานวิชาชีพและ คุณภาพผู้เรียนด้วย

๘) สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน มีส่วนสำคัญในการสร้างและเป็นเครือข่ายร่วมกับ สถาบันการอาชีวศึกษาในการจัดการศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษาอย่างมาก ดังนั้น ในการยกระดับ และพัฒนาการอาชีวศึกษาต้องมีการพัฒนาไปพร้อมกันทั้งอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชนภายใต้มาตรฐาน และคุณภาพระดับเดียวกัน

๙) เพื่อเป็นการสร้างความเข้มแข็งในการจัดการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาและเพื่อให้ สถาบันการอาชีวศึกษาขับเคลื่อนกระบวนการต่าง ๆ ไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังมีรายละเอียดในร่าง พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ภาคผนวก ก และ ภาคผนวก ข) โดยมีสาระ สำคัญ ดังนี้

๙.๑) ให้สถาบันการอาชีวศึกษาเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่า ด้วยวิธีการงบประมาณ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

๙.๒) ให้สภาสถาบัน มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานบุคคลในสถาบัน กำหนด คุณสมบัติของครู อาจารย์ ผู้บริหาร และสายสนับสนุน เพื่อให้ได้ผู้ปฏิบัติงานตรงกับการจัดการเรียน การสอนสายอาชีพเป็นการเฉพาะ ที่มีความแตกต่างไปจากระบบการบริหารงานบุคคลของการศึกษา สายสามัญทั่วไป รวมทั้งจัดให้มีการจ้างครู ผู้สอน วิทยากร ผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะทางในรูปแบบใหม่ จ้างเป็นชั่วโมง จ้างเป็นโครงการ จ้างตามความสามารถ ทักษะ ประสบการณ์ ซึ่งจะเป็นการแก้ไขปัญหา ขาดแคลนครู มีครูผู้สอนทันต่อความต้องการและทันต่อเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

เอกสารอ้างอิง

๑. กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติ

- ๑) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- ๒) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖
- ๓) พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

คำสั่ง

- ๑) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๘/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารจัดการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน
- ๒) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐/๒๕๕๙ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค
- ๓) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค

กฎ ระเบียบ

- ๑) กฎกระทรวง ว่าด้วย การรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษา เพื่อจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕
- ๒) กฎกระทรวง ว่าด้วย การรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษา เพื่อจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อบังคับ

- ๑) ข้อบังคับสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒. หนังสือประสานงาน (หนังสือเชิญผู้ชี้แจงและเรียกเอกสารข้อมูลที่เกี่ยวข้อง)

- ๑) หนังสือคณะกรรมการธิการ ที่ สว (สนช)(กมธ ๓) ๐๐๑๙/๔๗๙๐ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘
เรียน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (พลเอก สุรเชษฐ์ ชัยวงศ์)
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเอกสารประกอบการพิจารณาศึกษา
- ๒) หนังสือคณะกรรมการธิการ ที่ สว (สนช)(กมธ ๓) ๐๐๑๙/๔๗๙๒ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘
เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเอกสารประกอบการพิจารณาศึกษา
- ๓) หนังสือคณะกรรมการธิการ ที่ สว (สนช)(กมธ ๓) ๐๐๑๙/๔๖๘๔ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘
เรียน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (พลเอก สุรเชษฐ์ ชัยวงศ์)
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเอกสารประกอบการพิจารณาศึกษา
- ๔) หนังสือคณะกรรมการธิการ ที่ สว (สนช)(กมธ ๓) ๐๐๑๙/๔๖๘๕ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘
เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเอกสารประกอบการพิจารณาศึกษา

- ๕) หนังสือคณะกรรมการธิการ ที่ สว (สนช)(กมธ ๓) ๐๐๑๙/๓๑๙ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๙
เรียน ประธานที่ประมุขนายกสภาสถาบันการอาชีวศึกษา
เรื่อง ขอเรียนเชิญเข้าร่วมประชุมและขอให้พิจารณามอบหมายบุคคลเข้าร่วมประชุมกับ
คณะอนุกรรมการ
- ๖) หนังสือคณะกรรมการธิการ ที่ สว (สนช)(กมธ ๓) ๐๐๑๙/๕๗๔ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
เรียน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (พลเอก สุรเชษฐ์ ชัยวงศ์)
เรื่อง ขอให้พิจารณามอบหมายบุคคลเข้าร่วมประชุมกับคณะอนุกรรมการ
- ๗) หนังสือคณะกรรมการธิการ ที่ สว (สนช)(กมธ ๓) ๐๐๑๙/๕๗๕ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
เรื่อง ขอเรียนเชิญเข้าร่วมประชุมกับคณะอนุกรรมการ
- ๘) หนังสือคณะกรรมการธิการ ที่ สว (สนช)(กมธ ๓) ๐๐๑๙/๑๖๖๕ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙
เรียน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (พลเอก สุรเชษฐ์ ชัยวงศ์)
เรื่อง ขอให้พิจารณามอบหมายบุคคลเข้าร่วมประชุมกับคณะอนุกรรมการ
- ๙) หนังสือคณะกรรมการธิการ ที่ สว (สนช)(กมธ ๓) ๐๐๑๙/๑๖๖๖ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙
เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
เรื่อง ขอเรียนเชิญเข้าร่วมประชุมกับคณะอนุกรรมการ

๓. บันทึกการประชุม

๓.๑ การประชุมคณะทำงานศึกษาแนวทางการปฏิรูปการอาชีวศึกษา

- ๑) บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙
- ๒) บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๙
- ๓) บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙
- ๔) บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
- ๕) บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
- ๖) บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
- ๗) บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๙

๓.๒ การประชุมคณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางปฏิรูปการอาชีวศึกษา

- ๑) บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙
- ๒) บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙
- ๓) บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙
- ๔) บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙
- ๕) บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙
- ๖) บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- ร่าง -

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ปริญญาสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ให้สถาบันตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ เป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ สถาบันอาจแบ่งส่วนราชการดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) คณะ

(๓) วิทยาเขต

(๔) สำนัก

(๕) ศูนย์

สถาบันอาจให้มีส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๑๖ เป็นส่วนราชการของสถาบันอีกก็ได้

สำนักงานอธิการบดีอาจแบ่งส่วนราชการเป็นส่วนหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าส่วนราชการ

คณะอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดีภาควิชาหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา

วิทยาเขตอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการวิทยาเขตสำนักวิชาการหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชาการ

สำนักหรือศูนย์อาจแบ่งส่วนราชการเป็นส่วนหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าส่วน
มาตรา ๑๘ การจัดตั้ง การรวมและยุบเลิกสำนักงานอธิการบดี คณะ วิทยาเขต สำนัก ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานผู้อำนวยการสถาบัน คณะ วิทยาเขต สำนัก ศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักให้ทำเป็นข้อบังคับของสถาบัน”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ ให้มีสภาสถาบันประกอบด้วย

(๑) นายกสภาสถาบันซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) กรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่งได้แก่อธิการบดี

(๓) กรรมการสภาสถาบันจำนวนสองคนซึ่งเลือกจากบุคคลที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเสนอ

(๔) กรรมการสภาสถาบันจำนวนสี่คนซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถาบันจำนวนสองคนและครูหรือคณาจารย์ประจำที่มีได้เป็นผู้บริหารจำนวนสองคน

(๕) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนแปดคนซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกสถาบันโดยคำแนะนำของกรรมการสภาสถาบันตาม (๓) และ (๔) ในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนจำนวนสี่คน ผู้ทรงคุณวุฒิภาครัฐจำนวนสี่คนและจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สถาบันหรือสถานศึกษาในสังกัดสถาบันนั้นตั้งอยู่จำนวนสองคน

คุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบันกรรมการสภาสถาบันตาม (๓) (๔) และกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๕) หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกหรือสรรหากรรมการสภาสถาบันตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้สภาสถาบันแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาสถาบันโดยคำแนะนำของอธิการบดีให้สภาสถาบันเลือกกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภาสถาบันและให้อุปนายกสภาสถาบันทำหน้าที่แทนนายกสภาสถาบันเมื่อนายกสภาสถาบันไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๓ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีแต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับแต่งตั้งหรือได้รับเลือกใหม่ได้อีก”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน (๙) (๑๐) และ (๑๑) ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“(๙) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและพิจารณาถอดถอนนายกสภาสถาบัน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๒๓(๕) คณาจารย์และคณาจารย์พิเศษ

(๑๐) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและพิจารณาถอดถอนอธิการบดี

(๑๑) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีและอาจารย์พิเศษ”

และให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

“เพื่อประโยชน์และความสอดคล้องในการบริหารงานบุคคลของสถาบันให้สภาสถาบันมีอำนาจในการบริหารงานบุคคลของสถาบันตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและกฎหมายอื่นโดยอนุโลมเว้นแต่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานตามวรรคสองให้คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีอำนาจออกกฎระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๖/๑ และมาตรา ๒๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๒๖/๑ ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วย

(๑) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี

(๒) กรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลภายในและภายนอกสถาบัน

ให้กรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๒) เลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันคนหนึ่งเป็นประธานสภาวิชาการ

ให้สภาวิชาการแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาวิชาการ

จำนวนคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาวิชาการให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๒๖/๒ สภาวิชาการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เสนอแนะการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงต่อสภาสถาบัน

(๒) เสนอความเห็นและให้คำปรึกษาด้านวิชาการแก่สภาสถาบัน

(๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร การเปิดสอน การรวมและการยกเลิกสาขาวิชาของสถาบันต่อสภาสถาบัน

(๔) พิจารณาเสนอการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและประกาศนียบัตรวิชาชีพ

(๕) พิจารณาเสนอการรับสถานศึกษาอื่นหรือสถานประกอบการเข้าสหทบในสถาบัน

(๖) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ

(๗) พิจารณาเสนอดำเนินการเกี่ยวกับการวิจัยการสอน การประเมินผลการสอนและการประกันคุณภาพการศึกษา

(๘) แสวงหาวิธีการที่จะทำให้การศึกษา การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม การปรับปรุง การถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การพัฒนาท้องถิ่น การอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติให้เจริญยิ่งขึ้น

(๙) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลงานด้านวิชาการของสถาบัน

(๑๐) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่ง เรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบันและให้มีรองอธิการบดีอย่างน้อยหนึ่งคนกับทั้งอาจมีผู้ช่วยอธิการบดีหนึ่งคนหรือหลายคนก็ได้ ทั้งนี้ตามจำนวนที่สภาสถาบัน กำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมาย”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘ อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาสถาบันจาก ผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐

ให้สภาสถาบันแต่งตั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากครูหรือ คณาจารย์ผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้เป็นอธิการบดี รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน ทั้งนี้โดยให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของคณาจารย์และข้าราชการของ สถาบัน”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๙ อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีและจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง ใหม่อีกก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระหนึ่ง อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สภาสถาบันมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนกรรมการสภาสถาบันเท่าที่มีอยู่ เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรืออ่อนความสามารถ

(๔) ถูกลงโทษทางวินัยนัยอย่างร้ายแรง หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะเหตุมีมลทินหรือมีัวหมอง ในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่งให้รองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย”

มาตรา ๑๓ ให้อำนาจความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากสถาบันอุดมศึกษา และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีในสถานศึกษาอาชีวศึกษา สถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาอื่นมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี หรือ

(๒) ได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากสถาบันอุดมศึกษา และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีในสถานศึกษาอาชีวศึกษา สถาบัน หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาอื่นมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

ผู้ช่วยอธิการบดีต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาหรือเทียบเท่ากับจากสถาบันอุดมศึกษารวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบัน”

มาตรา ๑๔ ให้แก้ไขคำว่า “ผู้อำนวยการสถาบัน” ในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นคำว่า “อธิการบดี”

มาตรา ๑๕ ให้อำนาจความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคนให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน หากอธิการบดีมิได้มอบหมายให้รองอธิการบดีซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีหรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตามวรรคหนึ่งหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้นายกสภาสถาบันแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ เป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี

ให้ผู้รักษาราชการแทนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง มติคณะรัฐมนตรี มติคณะกรรมการตามกฎหมาย หรือมีคำสั่งของผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจและหน้าที่อย่างใด ก็ให้ผู้รักษาราชการแทนทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจและหน้าที่อย่างนั้นในระหว่างรักษาราชการแทนด้วย

เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของสถาบัน อธิการบดีจะมอบอำนาจให้ผู้อำนวยการวิทยาเขต ผู้อำนวยการสำนักและหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าสำนัก ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีเฉพาะในส่วนราชการนั้นก็ได้ ”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ ในคณะหนึ่งให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะและจะให้มีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคนเพื่อทำหน้าที่ตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คณบดีและรองคณบดีนั้นให้สภาสถาบันเป็นผู้แต่งตั้งคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณบดีและรองคณบดีให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

สำนักศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักให้มีอธิการบดีเป็นผู้รับผิดชอบงานของสำนักศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักนั้น

ส่วนราชการตามวรรคสาม จะให้มีรองอธิการบดีเพื่อทำหน้าที่ตามที่ผู้อำนวยการส่วนราชการนั้นมอบหมายก็ได้

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๓/๑ มาตรา ๓๓/๒ มาตรา ๓๓/๓ มาตรา ๓๓/๔ และมาตรา ๓๓/๕ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๓๓/๑ ให้มีผู้อำนวยการวิทยาเขตเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของวิทยาเขต และอาจให้มีรองผู้อำนวยการวิทยาเขตตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการวิทยาเขตมอบหมายก็ได้

มาตรา ๓๓/๒ ผู้อำนวยการวิทยาเขตนั้น ให้สภาสถาบันแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๓/๔ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาผู้อำนวยการวิทยาเขต ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

รองผู้อำนวยการวิทยาเขตนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของผู้อำนวยการวิทยาเขต

มาตรา ๓๓/๓ ผู้อำนวยการวิทยาเขตมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้อำนวยการวิทยาเขตพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๑

(๔) สภาสถาบันมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๕) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกให้ออกจากราชการ เพราะเหตุมีมลทินหรือมัวหมอง ในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๗) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๘) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) ต้องมีคะแนนเสียงลงมติเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสภาสถาบันทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

เมื่อผู้อำนวยการวิทยาเขตพ้นจากตำแหน่ง ให้รองผู้อำนวยการวิทยาเขตพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๓/๔ ผู้อำนวยการวิทยาเขตและรองผู้อำนวยการวิทยาเขตต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากสถาบันการศึกษาซึ่งสภาสถาบันรับรอง และมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในสถาบัน สถาบันอุดมศึกษาอื่น องค์กรภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือเคยเป็นผู้สอนประจำในสถาบันมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการวิทยาเขตและรองผู้อำนวยการวิทยาเขตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบันด้วย

มาตรา ๓๓/๕ ผู้อำนวยการวิทยาเขตมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารกิจการของวิทยาเขตให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายของสถาบัน
- (๒) จัดทำแผนจัดการศึกษาและแผนปฏิบัติการของวิทยาเขตเสนอต่อคณะกรรมการวิทยาเขต
- (๓) จัดทำงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายเพื่อเสนออธิการบดี และรายงานคณะกรรมการวิทยาเขตเพื่อทราบ
- (๔) บริหารบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของวิทยาเขตให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของทางราชการและของสถาบัน

(๕) ประสานความร่วมมือด้านวิชาการและการใช้ทรัพยากรร่วมกับชุมชน องค์กรชุมชน สถานศึกษา สถานประกอบการ องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันอุดมศึกษา สถาบันศาสนา องค์กรที่ดำเนินงานวัฒนธรรม และหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๖) ให้คำแนะนำในการแต่งตั้งรองผู้อำนวยการวิทยาเขตต่ออธิการบดี

(๗) ส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาและกิจการนักศึกษา

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภาสถาบัน คณะกรรมการวิทยาเขต และอธิการบดีมอบหมาย”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๖ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาเขต ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ และผู้อำนวยการหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนัก จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะรักษาราชการแทนตำแหน่งอื่นอีกหนึ่งตำแหน่งได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๓๗ ในวิทยาเขตแต่ละแห่งให้มีคณะกรรมการวิทยาเขตคณะหนึ่งมีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานของวิทยาเขต ประกอบด้วยผู้แทนครูหรือคณาจารย์ ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน

ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่าของวิทยาเขตแห่งนั้น ผู้แทนพระภิกษุสงฆ์ ผู้แทนองค์กรศาสนาอื่นในพื้นที่ และผู้ทรงคุณวุฒิ

นอกจากกรรมการตามวรรคหนึ่งแล้ว คณะกรรมการวิทยาเขตอาจมีผู้แทนสถานประกอบการด้านธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร หรืออุตสาหกรรม ผู้แทนหอการค้าจังหวัด และผู้แทนองค์กรด้านอาชีวศึกษาในพื้นที่ เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นได้

ในกรณีที่วิทยาเขตใดไม่อาจมีผู้แทนประเภทใดประเภทหนึ่งตามที่ได้กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งให้ คณะกรรมการวิทยาเขตของวิทยาเขตนั้น ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์การสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการการประชุม วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการวิทยาเขตให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๒ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก เรียกดูขุภักดิ์บัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ปริญญาตรี เรียกว่าบัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

สถาบันมีอำนาจ ให้ปริญญาในสาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบัน

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๔๘ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนามาตรฐานการอาชีวศึกษาของชาติ ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาเอกชน ให้สามารถจัดการอาชีวศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการอาชีวศึกษาและกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา เอกชนตลอดจนกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาเอกชน”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพหรือองค์กรอื่น ที่ให้ความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพอาจได้รับสิทธิและประโยชน์ต่างๆ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีกำหนด”

มาตรา ๒๓ ให้นายกสภาสถาบัน และกรรมการสภาสถาบัน ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะครบวาระ

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบัน ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะครบวาระ

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือ รองผู้อำนวยการวิทยาลัยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยหรือรองผู้อำนวยการวิทยาลัยต่อไป จนกว่าจะมีการแบ่งส่วนราชการตามพระราชบัญญัตินี้และมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาเขตและรองผู้อำนวยการวิทยาเขตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่มีการจัดตั้งสถาบันขึ้นใหม่ภายหลังที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับให้มีคณะกรรมการสภาสถาบัน ประกอบด้วย

(๑) นายกสภาสถาบันซึ่งคณะกรรมการการอาชีวศึกษาแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษาแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิภาครัฐและเอกชน จำนวนเจ็ดคน

(๓) กรรมการและเลขานุการซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษาแต่งตั้ง โดยให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการสภาสถาบันเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมี นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ

มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

หน้าว่าง

ภาคผนวก ข

หน้าว่าง

ตารางเปรียบเทียบข้อเสนอในการปรับปรุงและแก้ไข

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

หน้าว่าง

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑”	มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.”	
มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	-	-
มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพซึ่งดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายอื่น	-	-
มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “การอาชีวศึกษา” หมายความว่ากระบวนการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิคและระดับเทคโนโลยี “การฝึกอบรมวิชาชีพ” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้และการฝึกทักษะอาชีพระยะสั้นหรือระยะยาวทั้งในและนอกสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันการอาชีวศึกษาซึ่งจัดขึ้นเป็นโครงการหรือสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะภายใต้หลักสูตรที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด	-	-

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันการอาชีวศึกษาของรัฐที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“สถานประกอบการ” หมายความว่า สถานประกอบการที่ร่วมมือกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันการอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด</p> <p>“มาตรฐานการอาชีวศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพและมาตรฐานในการจัดการอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแลการตรวจสอบ การประเมินผลและการประกันคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา</p> <p>“กองทุน” หมายความว่ากองทุนเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ</p> <p>“คณะกรรมการการอาชีวศึกษา” หมายความว่า คณะกรรมการการอาชีวศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	-	-

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวงและประกาศนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>	-	-
<p>มาตรา ๖ การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยีรวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานโดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติ และมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้</p>	-	-

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
มาตรา ๗ การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้จัดได้ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาและสถาบันตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้	-	-
<p>มาตรา ๘ การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้จัดได้ โดยรูปแบบดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การศึกษาในระบบเป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้นการศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเป็นหลักโดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตรระยะเวลาการวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน</p> <p>(๒) การศึกษานอกระบบเป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบวิธีการศึกษา ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม</p> <p>(๓) การศึกษาระบบทวิภาคี เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ในเรื่องการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนการวัดและการประเมินผล โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งใน</p>		

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันและเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐเพื่อประโยชน์ในการผลิตและพัฒนากำลังคนสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถจัดการศึกษาตามวาระหนึ่งในหลายรูปแบบรวมกันก็ได้ทั้งนี้สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันนั้นต้องมุ่งเน้นการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีเป็นสำคัญ</p>		
<p>มาตรา ๙ การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ให้จัดตามหลักสูตรที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ</p> <p>(๒) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง</p> <p>(๓) ปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ</p> <p>คณะกรรมการการอาชีวศึกษาอาจกำหนดหลักสูตรที่จัดขึ้นเพื่อความรู้หรือทักษะในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อซึ่งจัดขึ้นเป็นโครงการหรือสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะได้</p>	<p>(๓) ปริญญาสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ</p>	<p>เพื่อให้สามารถจัดการศึกษาได้ถึงระดับปริญญาเอก</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๑๐ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องคำนึงถึง</p> <p>(๑) การมีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในทางปฏิบัติโดยมีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่สถานศึกษาอาชีวศึกษาและสถาบัน</p> <p>(๒) การศึกษาในด้านวิชาชีพสำหรับประชาชนวัยเรียนและวัยทำงานตามความถนัดและความสนใจอย่างทั่วถึงและต่อเนื่องจนถึงระดับปริญญาตรี</p> <p>(๓) การมีส่วนร่วมของชุมชน สังคมและสถานประกอบการในการกำหนดนโยบายการผลิตและพัฒนากำลังคนรวมทั้งการกำหนดมาตรฐานการอาชีวศึกษา</p> <p>(๔) การศึกษาที่มีความยืดหยุ่น หลากหลายและมีระบบเทียบโอนผลการเรียนและระบบ</p>		

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>เทียบประสบการณ์การทำงานของคุณคคลเพื่อเข้ารับการศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง</p> <p>(๕) การมีระบบจูงใจให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ</p> <p>(๖) การระดมทรัพยากรทั้งจากภาครัฐและเอกชนในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพโดยคำนึงถึงการประสานประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม</p> <p>(๗) การมีระบบการพัฒนาครูและคณาจารย์ของการอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี</p>		

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๑๑ นอกจากอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) พิจารณาเสนอแนะนโยบายเป้าหมายการผลิตและแผนการพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพต่อรัฐมนตรี</p> <p>(๒) กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้ง การรวมและการแยกสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔</p> <p>(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ในการรับเข้าสอบ ยกเลิกการสอบและการควบคุมดูแลสถานศึกษาอื่นหรือสถานประกอบการ</p> <p>(๔) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับลักษณะของสถานประกอบการที่จะเข้าร่วมจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพใน</p>	-	-

มาตรการที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>สถานประกอบการตลอดจนหลักเกณฑ์การฝึกงาน และการเทียบโอนผลการเรียนหรือประสบการณ์ทำงานในสถานประกอบการเพื่อขอรับคุณวุฒิ การศึกษาจากสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน (๕) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำกับดูแลและการให้การรับรองมาตรฐานสถานศึกษาอาชีวศึกษา สถาบันและสถานประกอบการให้สอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ แผนการศึกษาแห่งชาติ</p> <p>(๖) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการ ได้รับสิทธิประโยชน์และการเชิดชูเกียรติแก่สถาน ประกอบการสมาคมวิชาชีพ หรือองค์กรอื่น ตลอดจนการส่งเสริมความร่วมมือในการจัดการ อาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพระหว่าง สถานศึกษาอาชีวศึกษาสถาบัน และสถาน ประกอบการ</p> <p>(๗) กำหนดหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้ง การทดสอบ การฝึกอบรมและการออกใบรับรองการเป็นครูฝึกใน สถานประกอบการตามมาตรา ๕๕</p> <p>(๘) เสนอแนะเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณและ การกำหนดคนโยบายในการระดมทุนทรัพยากร รายได้หรือการจัดตั้งกองทุนอื่นต่อรัฐมนตรี</p>		

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>(๙) ส่งเสริม สนับสนุน กำกับและดูแลระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สถาบันหรือสถานประกอบการเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอาชีวศึกษา</p> <p>(๑๐) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อกระทำการใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา</p> <p>(๑๑) ออกข้อบังคับ ระเบียบและประกาศ คณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๑๒) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย</p>		
<p>หมวด ๒</p> <p>สถานศึกษาอาชีวศึกษา</p> <p>มาตรา ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพเฉพาะด้านหากสถานศึกษาอาชีวศึกษาแห่งใดมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์เฉพาะด้านในสาขาวิชาชีพให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาอาชีวศึกษานั้นเพื่อให้สามารถจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพได้อย่างต่อเนื่องและได้รับการพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี</p>		

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p align="center">หมวด ๓ สถาบันการอาชีวศึกษา ส่วนที่ ๑ การจัดตั้ง</p> <p>มาตรา ๑๓ สถานศึกษาอาชีวศึกษาสามารถรวมกัน เป็นสถาบันได้ การรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อจัดตั้งเป็น สถาบันให้กระทำได้โดยคำแนะนำของ คณะกรรมการการอาชีวศึกษาและคำนึงถึงการ ประสานความร่วมมือให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการ ใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง ในการดำเนินการตามวรรคสองถ้ามีความเหมาะสม หรือมีความจำเป็นจะแยกสถานศึกษาอาชีวศึกษา ส่วนหนึ่งส่วนใดมารวมกับสถานศึกษาอาชีวศึกษา อีกแห่งหนึ่งเพื่อจัดตั้งเป็นสถาบันก็ได้</p>		
<p>มาตรา ๑๔ ในกรณีที่มีความเหมาะสมหรือมีความ จำเป็นจะจัดตั้งสถาบันเพื่อดำเนินการจัดการ อาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพตาม พระราชบัญญัตินี้ก็ได้ทั้งนี้ โดยให้ออกเป็น กฎกระทรวง</p>		

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๑๕ ให้สถาบันตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ เป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา</p> <p>ในการแบ่งส่วนราชการของสถาบันตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>มาตรา ๑๕ ให้สถาบันตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ เป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา</p>	<p>เพื่อให้สถาบันเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา</p>
<p align="center">ส่วนที่ ๒ การดำเนินการ</p> <p>มาตรา ๑๖ ให้สถาบันตามมาตรา ๑๕ เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาระดับปริญญาตรีและวิชาชีพชั้นสูงที่ชำนาญการปฏิบัติการสอนการวิจัย การถ่ายทอดวิทยาการและเทคโนโลยี ทุนบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมทั้งให้บริการวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม</p>	-	-
<p>มาตรา ๑๗ สถาบันอาจแบ่งส่วนราชการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) สำนักงานผู้อำนวยการสถาบัน</p> <p>(๒) วิทยาลัย</p> <p>(๓) สำนัก</p> <p>(๔) ศูนย์</p> <p>สถาบันอาจให้มีส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัยเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๑๖ เป็นส่วนราชการของสถาบันอีกก็ได้</p>	<p>มาตรา ๑๗ สถาบันอาจแบ่งส่วนราชการดังนี้</p> <p>(๑) สำนักงานอธิการบดี</p> <p>(๒) คณะ</p> <p>(๓) วิทยาเขต</p> <p>(๔) สำนัก</p> <p>(๕) ศูนย์</p> <p>สถาบันอาจให้มีส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักเพื่อดำเนินการตาม</p>	<p>แบ่งส่วนราชการในสถาบันใหม่โดยให้มีคณะเพื่อจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาและมีวิทยาเขตเพื่อไม่ให้ซ้ำซ้อนกับชื่อวิทยาลัยในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและสอดคล้องกับหลักการที่ให้ผู้อำนวยการวิทยาเขตมาจากการสรรหาและมีวาระในการปฏิบัติหน้าที่ มาตรา ๑๘ กำหนดการจัดตั้งส่วนราชการภายในให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๗</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>สำนักงานผู้อำนวยการสถาบัน อาจแบ่งส่วนราชการเป็น(กลุ่ม)ฝ่ายหรือ(กลุ่มงาน)หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบ เท่าฝ่าย</p> <p>วิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการเป็นคณะวิชา ภาควิชา แผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะวิชาหรือ ภาควิชา</p> <p>สำนัก หรือศูนย์อาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า แผนก</p>	<p>วัตถุประสงค์ ในมาตรา ๑๖ เป็นส่วนราชการของสถาบันอีกก็ได้</p> <p>สำนักงานอธิการบดีอาจแบ่งส่วนราชการเป็นส่วนหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าส่วน</p> <p>คณะอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงาน คณบดีภาควิชาหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา</p> <p>วิทยาเขตอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการวิทยาเขต</p> <p>สำนักหรือศูนย์อาจแบ่งส่วนราชการเป็นส่วนหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าส่วน</p>	
<p>มาตรา ๑๘ การจัดตั้ง การรวมและการยุบเลิก สำนักงานผู้อำนวยการสถาบัน วิทยาลัย สำนักศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัย ให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานผู้อำนวยการสถาบัน วิทยาลัย สำนัก ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัยให้ทำเป็นข้อบังคับของสถาบัน</p>	<p>มาตรา ๑๘ การจัดตั้งการรวมและยุบเลิก สำนักงานอธิการบดี คณะ วิทยาเขต สำนัก ศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนัก ให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานอธิการบดี คณะ วิทยาเขต สำนัก ศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักให้ทำเป็นข้อบังคับของสถาบัน”</p>	

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๑๙ ภายใต้ขอบวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๖ สถาบันจะรับสถานศึกษาอื่นหรือสถานประกอบการเข้าสมทบในสถาบันเพื่อประโยชน์ในการวิจัยและพัฒนามาตรฐานการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพได้และมีอำนาจให้ประกาศนียบัตรวิชาชีพประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือปริญญาตรีแก่ผู้ที่ศึกษาจากสถานศึกษาหรือสถานประกอบการและสำเร็จการศึกษาตามหลักเกณฑ์ของสถาบันได้</p> <p>การรับเข้าสมทบและการยกเลิกการเข้าสมทบของสถานศึกษาอื่นหรือสถานประกอบการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การควบคุมสถานศึกษาอื่นหรือสถานประกอบการที่เข้าสมทบในสถาบันให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน</p>	-	-

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๒๐ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดินสถาบันอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่างๆของสถาบัน</p> <p>(๒) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่สถาบัน</p> <p>(๓) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุนและจากทรัพย์สินของสถาบัน</p> <p>(๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งสถาบันปกครอง ดูแลหรือใช้ประโยชน์</p> <p>(๕) เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่นหรือเอกชนหรือองค์กรระหว่างประเทศหรือเงินอุดหนุนอื่นที่สถาบันได้รับเพื่อใช้ในการดำเนินกิจการของสถาบัน</p> <p>(๖) รายได้หรือผลประโยชน์อื่นให้สถาบันมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถาบันทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่นรวมทั้งการจัดการรายได้จากการให้บริการและการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาของส่วนราชการในสถาบัน</p> <p>บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถาบันเบี่ยงปรับที่เกิดจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสถาบันเบี่ยงปรับที่เกิดจากการฝึกสัญญาการศึกษาและเบี่ยงปรับที่เกิดจากการฝึกสัญญาซื้อทรัพย์สิน</p>		

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
หรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ	-	-
มาตรา ๒๑ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือการแลกเปลี่ยนจากเงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่สถาบันตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับไปไม่ถึงเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถาบัน	-	-
มาตรา ๒๒ บรรดารายได้และทรัพย์สินของสถาบันจะต้องจัดการเพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของสถาบันตามมาตรา ๑๖ เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่สถาบันจะต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศได้กำหนดไว้และจะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสถาบันแต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าวสถาบันต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศให้หรือทายาทหากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏจะต้องได้รับอนุมัติจากสภาสถาบัน	-	-

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>ส่วนที่ ๓ สภาสถาบันและผู้บริหารสถาบัน</p> <p>มาตรา ๒๓ ให้มีคณะกรรมการสภาสถาบันในสถาบันแต่ละแห่งจำนวนไม่เกินสิบสี่คนประกอบด้วย</p> <p>(๑) นายกสภาสถาบันซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา</p> <p>(๒) กรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้อำนวยการสถาบัน</p> <p>(๓) กรรมการสภาสถาบันจำนวนสี่คนซึ่งเลือกจากบุคคลที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเสนอ</p> <p>(๔) กรรมการสภาสถาบันจำนวนสี่คนซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถาบันจำนวนสองคนและครูหรือคณาจารย์ประจำที่มีได้เป็นผู้บริหารจำนวนสองคน</p> <p>(๕) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลภายนอก สถาบันโดยคำแนะนำของกรรมการสภาสถาบันตาม (๓) และ (๔) ในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนจำนวนหนึ่งคนและจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สถาบันหรือสถานศึกษาในสังกัดสถาบันนั้นตั้งอยู่จำนวนหนึ่งคน</p>	<p>มาตรา ๒๓ ให้มีสภาสถาบันประกอบด้วย</p> <p>(๑) นายกสภาสถาบันซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง</p> <p>(๒) กรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี</p> <p>(๓) กรรมการสภาสถาบันจำนวนสองคนซึ่งเลือกจากบุคคลที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเสนอ</p> <p>(๔) กรรมการสภาสถาบันจำนวนสี่คนซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถาบันจำนวนสองคนและครูหรือคณาจารย์ประจำที่มีได้เป็นผู้บริหารจำนวนสองคน</p> <p>(๕) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนแปดคนซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกสถาบันโดยคำแนะนำของกรรมการสภาสถาบันตาม (๓) และ (๔) ในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนจำนวนสี่คน ผู้ทรงคุณวุฒิภาครัฐจำนวนสี่คนและจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สถาบันหรือสถานศึกษาในสังกัดสถาบันนั้นตั้งอยู่จำนวนสองคน</p>	<p>กำหนดให้นายกสภาและกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิมาจากการทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เพิ่มจำนวนกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นเพื่อให้เพียงพอที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>คุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบันตาม (๓) และกรรมการสภา สถาบันผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๕) หลักเกณฑ์และวิธีการ เลือกหรือสรรหากรรมการสภาสถาบันตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้สภาสถาบันแต่งตั้งรองผู้อำนวยการสถาบัน คนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการสภาสถาบันโดย คำแนะนำของผู้อำนวยการสถาบัน</p>	<p>คุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภา สถาบันกรรมการสภาสถาบันตาม (๓) (๔) และ กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๕) หลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกหรือสรรหากรรมการสภาสถาบันตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง ให้สภาสถาบันแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง เป็นเลขานุการสภาสถาบันโดยคำแนะนำของอธิการบดี ให้สภาสถาบันเลือกกรรมการสภาสถาบัน ผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภาสถาบันและให้ อุปนายกสภาสถาบันทำหน้าที่แทนนายกสภาสถาบัน เมื่อนายกสภาสถาบันไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อไม่ มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน”</p>	
<p>มาตรา ๒๔ นายกสภาสถาบันและกรรมการสภา สถาบันตามมาตรา ๒๓ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระการ ดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีและจะแต่งตั้งหรืออาจ ได้รับเลือกใหม่อีกได้ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตาม วรรคหนึ่ง นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตาม มาตรา ๒๓ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ (๑) ตาย (๒) ลาออก</p>	<p>มาตรา ๒๔ นายกสภาสถาบันและกรรมการสภา สถาบันตามมาตรา ๒๓ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระดำรง ตำแหน่งคราวละสี่ปีแต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับแต่งตั้งหรือได้รับเลือกใหม่ได้อีก ข้อความวรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก และวรรคเจ็ดคงเดิม</p>	<p>กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน และกรรมการสภาสถาบัน</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันในประเภทนั้น</p> <p>(๔) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก</p> <p>(๕) สภาสถาบันมีมติให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ</p> <p>(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>การพ้นจากตำแหน่งตาม (๕) ต้องเป็นไปตามมติสองในสามของจำนวนกรรมการสภาสถาบันเท่าที่มีอยู่</p> <p>ในกรณีที่ตั้งตำแหน่งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันแทนตำแหน่งที่ว่างให้สภาสถาบันประกอบด้วยกรรมการสภาสถาบันเท่าที่มีอยู่ในกรณีที่นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๓ (๓) (๔) หรือ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและได้มีการแต่งตั้งหรือได้มีการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้วให้ผู้ซึ่งได้รับ</p>		

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>การแต่งตั้งหรือได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทนแต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลือน้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้</p> <p>ในกรณีที่นายสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๓ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังมีได้แต่งตั้งนายสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิหรือยังมีได้เลือกกรรมการสภาสถาบันอื่นขึ้นใหม่ให้นายสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีนายสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันใหม่แล้วให้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๓ (๓) (๔) และ (๕) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง</p>	-	-
<p>มาตรา ๒๕ สภาสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันและโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) อนุมัติแผนพัฒนาของสถาบันเกี่ยวกับการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพของสถาบันให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของชาติ</p> <p>(๒) ออกข้อบังคับ ระเบียบและประกาศของสถาบันเกี่ยวกับการดำเนินการของสถาบัน</p>	<p>คงเดิม</p> <p>(๑) คงเดิม</p> <p>(๒) คงเดิม</p>	ปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสภาสถาบัน

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
(๓) พิจารณาการจัดตั้ง การรวมและการยุบเลิกส่วนราชการของสถาบันตามมาตรา ๑๗ รวมทั้งการแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนราชการดังกล่าว	(๓) คงเดิม	-
(๔) อนุมัติการรับสถานศึกษาอื่นหรือสถานประกอบการเข้าสมทบและการยกเลิกการสมทบของสถานศึกษาอื่นหรือสถานประกอบการดังกล่าว	(๔) คงเดิม	
(๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาของสถาบันให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด	(๕) คงเดิม	
(๖) อนุมัติการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและประกาศนียบัตรวิชาชีพ	(๖) คงเดิม	
(๗) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในการเข้าร่วมดำเนินการจัดตั้งศูนย์วิจัยห้องทดลองหรือห้องปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพกับสถานประกอบการหรือภาคเอกชนตามมาตรา ๕๓	(๗) คงเดิม	
(๘) กำกับมาตรฐานการศึกษาควบคุมคุณภาพ ติดตามตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาของสถาบันให้เป็นไปตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาทุกระดับ	(๘) คงเดิม	
(๙) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์และศาสตราจารย์พิเศษ	(๙) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าแต่งตั้งพิจารณาถอดถอนนายกสภาสถาบัน	

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>(๑๐) พิจารณาเสนอแนะต่อรัฐมนตรีเพื่อแต่งตั้งหรือถอดถอนผู้อำนวยการสถาบัน</p> <p>(๑๑) แต่งตั้งและถอดถอนรองผู้อำนวยการสถาบัน ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบัน และอาจารย์พิเศษ</p> <p>(๑๒) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใดหรือเพื่อมอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาสถาบัน</p> <p>(๑๓) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการจัดการรายได้ ออกข้อบังคับและวางระเบียบเกี่ยวกับการบริหารการเงินและทรัพย์สินของสถาบัน</p> <p>(๑๔) ให้ความเห็นชอบในการกำหนดตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของสถาบัน</p> <p>(๑๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับสถาบันที่มีได้ระบุให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ</p>	<p>กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๓ (๕) ศาสตราจารย์และศาสตราจารย์พิเศษ</p> <p>(๑๐) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและพิจารณาถอดถอนอธิการบดี</p> <p>(๑๑) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดีผู้ช่วยอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีและอาจารย์พิเศษ</p> <p>(๑๒) คงเดิม</p> <p>(๑๓) คงเดิม</p> <p>(๑๔) คงเดิม</p> <p>(๑๕) คงเดิม</p>	

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
	<p align="center">เพิ่มวรรคสอง เพื่อประโยชน์และความสอดคล้องในการบริหารงานบุคคลของสถาบันให้สถาบันมีอำนาจในการบริหารงานบุคคลของสถาบันตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและกฎหมายอื่นโดยอนุโลม เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น</p> <p align="center">เพิ่มวรรคสาม เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานตามวรรคสองให้คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีอำนาจออกกฎระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้”</p>	<p>เพื่อให้สถานสถาบันสามารถบริหารงานบุคคลได้เอง จะทำให้งานราชการสถาบันบรรลุและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๒๖ การประชุมสภาสถาบันให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของสถาบัน</p>	<p>มาตรา ๒๖ คงเดิม เพิ่มมาตรา ๒๖/๑ และ ๒๖/๒ (๑) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี (๒) กรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้ง จากบุคคลภายในและภายนอกสถาบัน ให้กรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๒) เลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันคนหนึ่ง เป็นประธานสภาวิชาการ ให้สภาวิชาการแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็น เลขาธิการสภาวิชาการ จำนวนคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของ กรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมและการ ดำเนินงานของสภาวิชาการให้เป็นไปตามข้อบังคับของ สถาบัน</p>	<p>มาตรา ๒๖/๑ กำหนดให้สภาวิชาการเพื่อให้ สอดคล้องกับการเปิดสอนถึงระดับปริญญาเอก</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
	<p>มาตรา ๒๖/๒ สภาวิชาการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้</p> <p>(๑) เสนอแนะการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงต่อสภาสถาบัน</p> <p>(๒) เสนอความเห็นและให้คำปรึกษาด้านวิชาการแก่สภาสถาบัน</p> <p>(๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร การเปิดสอน การรวมและการยกเลิกสาขาวิชาของสถาบันต่อสภาสถาบัน</p> <p>(๔) พิจารณาเสนอการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและประกาศนียบัตรวิชาชีพ</p> <p>(๕) พิจารณาเสนอการรับสถานศึกษาอื่นหรือสถานประกอบการเข้าสหทบในสถาบัน</p> <p>(๖) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ</p> <p>(๗) พิจารณาเสนอดำเนินการเกี่ยวกับการวิจัยการสอน การประเมินผลการสอนและการประกันคุณภาพการศึกษา</p>	<p>มาตรา ๒๖/๒ กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการ</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
	<p>(๘) แสวงหาวิธีการที่จะทำให้การศึกษา การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม การปรับปรุง การถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี การทะนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม การพัฒนาท้องถิ่น การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติให้เจริญยิ่งขึ้น</p> <p>(๙) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลงานด้านวิชาการของสถาบัน</p> <p>(๑๐) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการ”</p>	
<p>มาตรา ๒๗ ให้มีผู้อำนวยการสถาบัน เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบันและให้มีรองผู้อำนวยการสถาบัน อย่างน้อยหนึ่งคนกับทั้งอาจมีผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบัน หนึ่งคนหรือหลายคนก็ได้ ทั้งนี้ตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการสถาบันมอบหมาย</p>	<p>มาตรา ๒๗ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบันและให้มีรองอธิการบดีอย่างน้อยหนึ่งคนกับทั้งอาจมีผู้ช่วยอธิการบดีหนึ่งคนหรือหลายคนก็ได้ ทั้งนี้ตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมาย</p>	<p>กำหนดให้ตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดี เป็นตำแหน่งผู้บริหารสถาบัน เนื่องจากสถาบันเป็นสถาบันอุดมศึกษาจะสอดคล้องและเป็นมาตรฐานเดียวกับมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๒๘ ให้สถานบันสรรหาบุคคลที่มีคุณสมบัติ ตามมาตรา ๓๐ เสนอรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบัน ทั้งนี้ให้คำนึงถึงการมีส่วน ร่วมของคณาจารย์และข้าราชการของสถาบัน</p> <p>ให้สถานบันแต่งตั้งรองผู้อำนวยการสถาบัน และผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันโดยคำแนะนำของ ผู้อำนวยการสถาบัน จากครูหรือคณาจารย์ผู้มี คุณสมบัติตามมาตรา ๓๐</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ เป็นผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสถาบัน และ ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันให้เป็นไปตามข้อบังคับ ของสถาบัน</p>	<p>มาตรา ๒๘ อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสถาบันจากผู้มี คุณสมบัติตามมาตรา ๓๐</p> <p>ให้สถานบันแต่งตั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วย อธิการบดีโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากครูหรือ คณาจารย์ผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ เป็นอธิการบดี รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน ทั้งนี้โดยให้คำนึงถึง การมีส่วนร่วมของคณาจารย์และข้าราชการของ สถาบัน</p>	<p>กำหนดให้อธิการบดีมาจากการทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นอธิการบดี รองอธิการบดี และ ผู้ช่วยอธิการบดีให้เป็นตามข้อบังคับของสถาบัน</p>
<p>มาตรา ๒๙ ผู้อำนวยการสถาบันมีวาระการดำรง ตำแหน่งคราวละสี่ปีและอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้</p> <p>นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระครหนึ่ง ผู้อำนวยการสถาบันพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) สถานบันมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงสองใน สามของจำนวนกรรมการสถานบันเท่าที่มีอยู่</p>	<p>มาตรา ๒๙ อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ สี่ปีและจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้</p> <p>นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระครหนึ่ง อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ข้อความเหมือนเดิม</p> <p>(๒) ข้อความเหมือนเดิม</p> <p>(๓) ข้อความเหมือนเดิม</p>	<p>กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>เพราะมีความประทุติเสมือนเสียบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ</p> <p>(๔) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะเหตุมีมลทินหรือมีวามองในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง</p> <p>(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก</p> <p>(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>เมื่อผู้อำนวยการสถาบันพ้นจากตำแหน่งให้รองผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันพ้นจากตำแหน่งด้วยและให้มีการแต่งตั้งผู้อำนวยการสถาบันภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้อำนวยการสถาบันพ้นจากตำแหน่ง</p>	<p>(๔) ข้อความเหมือนเดิม</p> <p>(๕) ข้อความเหมือนเดิม</p> <p>(๖) ข้อความเหมือนเดิม</p> <p>(๗) ข้อความเหมือนเดิม</p> <p>เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่งให้รองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย</p>	

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๓๐ ผู้อำนวยการสถาบันและรองผู้อำนวยการสถาบันต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากสถาบันอุดมศึกษาและได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีในสถานศึกษาอาชีวศึกษาสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นหรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาอื่นมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปีหรือ</p> <p>(๒) ได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากสถาบันอุดมศึกษาและได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีในสถานศึกษาอาชีวศึกษาสถาบัน หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นหรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาอื่นมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี</p> <p>ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาหรือเทียบเท่าจากสถาบันอุดมศึกษารวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบัน</p>	<p>มาตรา ๓๐ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ข้อความเหมือนเดิม (ไม่แก้ไข)</p> <p>(๒) ข้อความเหมือนเดิม (ไม่แก้ไข)</p> <p>ข้อความในวรรคสองคุณสมบัติของผู้ช่วยอธิการบดีกำหนดไว้เหมือนเดิม (ไม่แก้ไข)</p>	<p>กำหนดคุณสมบัติของอธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดี</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๓๑ ผู้อำนวยการสถาบันเป็นผู้แทนของสถาบันในกิจการทั่วไปและให้มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบและประกาศของทางราชการและของสถาบัน จรรยาบรรณวิชาชีพ รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของสถาบัน</p> <p>(๒) ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของทางราชการและของสถาบัน</p> <p>(๓) จัดทำแผนการดำเนินงาน แผนพัฒนาของสถาบัน งบประมาณประจำปีและตลอดจนติดตามการประเมินผลการดำเนินงานของสถาบัน</p> <p>(๔) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่างๆ ของสถาบันต่อสภาสถาบัน</p> <p>(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของทางราชการและของสถาบันหรือตามที่สภาสถาบันมอบหมาย</p>	<p>มาตรา ๓๑ แก้ไขข้อความจากเดิม คำว่า “ผู้อำนวยการสถาบัน” เป็น “อธิการบดี”</p>	<p>แก้ไขชื่อตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันเป็นอธิการบดี</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้รองผู้อำนวยการสถาบันเป็นผู้รักษาราชการแทนถ้ามีรองผู้อำนวยการสถาบันหลายคนให้รองผู้อำนวยการสถาบันซึ่งผู้อำนวยการสถาบันมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทนหากผู้อำนวยการสถาบันมิได้มอบหมายให้รองผู้อำนวยการสถาบันซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันหรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสถาบันตามวรรคหนึ่งหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้นายกสภาสถาบันแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ เป็นผู้รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสถาบันให้ผู้รักษาราชการแทนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน</p> <p>ในกรณีที่ถูกหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง มติ คณะรัฐมนตรี มติคณะกรรมการตามกฎหมายหรือมีคำสั่งของผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจและหน้าที่อย่างไรก็ดี ก็ให้ผู้รักษาราชการแทนทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจและหน้าที่อย่างนั้นในระหว่างรักษาราชการแทนด้วย</p>	<p>มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคนให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน หากอธิการบดีมิได้มอบหมายให้รองอธิการบดีซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีหรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตามวรรคหนึ่งหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้นายกสภาสถาบันแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ เป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี</p> <p>ให้ผู้รักษาราชการแทนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน</p> <p>ในกรณีที่ถูกหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง มติ คณะรัฐมนตรี มติคณะกรรมการตามกฎหมาย หรือมีคำสั่งของผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจและหน้าที่อย่างไรก็ดี ก็ให้ผู้รักษาราชการแทนทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจและหน้าที่อย่างนั้นในระหว่างรักษาราชการแทนด้วย</p>	<p>กำหนดผู้รักษาราชการแทนเมื่ออธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้</p> <p>กรณีไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
	<p align="center">เพิ่มวรรคห้า เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของสถาบัน อธิการบดีจะมอบอำนาจให้ผู้อำนวยการวิทยาเขต ผู้อำนวยการสำนักและหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเฉพาะในส่วนราชการนั้นก็</p>	<p>กำหนดให้อธิการบดีมอบอำนาจให้ผู้อำนวยการวิทยาเขต ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าส่วนราชการ เพื่อให้ทราบของสถาบันเรียบร้อยแล้วมีความสะดวก รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๓๓ ให้รองผู้อำนวยการสถาบัน คนหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบงานของสำนักงานผู้อำนวยการสถาบัน วิทยาลัย สำนัก ศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัยให้มีผู้อำนวยการสถาบันเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาลัย สำนัก ศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัยนั้น</p> <p>ส่วนราชการตามวรรคสองจะให้รองผู้อำนวยการสถาบัน เพื่อทำหน้าที่ตามที่ผู้อำนวยการสถาบัน ส่วนราชการนั้นมอบหมายก็ได้</p>	<p>มาตรา ๓๓ ในคณะหนึ่งให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบงานของคณะและจะให้มี รองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคนเพื่อทำหน้าที่ตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้</p> <p>คณบดีและรองคณบดีนั้นให้สภาสถาบันเป็นผู้แต่งตั้ง คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระ การดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณบดี และรองคณบดีให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน</p> <p>สำนักศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักให้มีผู้อำนวยการเป็นผู้รับผิดชอบงานของสำนักศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักนั้น</p> <p>ส่วนราชการตามวรรคสาม จะให้มีรองผู้อำนวยการ เพื่อทำหน้าที่ตามที่ผู้อำนวยการส่วนราชการนั้นมอบหมายก็ได้</p> <p>เพิ่มความเข้มมาตรา ๓๓/๑ มาตรา ๓๓/๒ มาตรา ๓๓/๓ มาตรา ๓๓/๔ และมาตรา ๓๓/๕</p> <p>“มาตรา ๓๓/๑ ให้มีผู้อำนวยการวิทยาเขตเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของวิทยาเขต และอาจให้มีรองผู้อำนวยการวิทยาเขตตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการวิทยาเขตมอบหมายก็ได้</p>	<p>กำหนดให้คณบดีบังคับบัญชาคณะและกำหนดให้มีผู้อำนวยการส่วนราชการอื่นเป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ</p> <p>๓๓/๑ กำหนดให้ผู้อำนวยการวิทยาเขตเป็นผู้บังคับบัญชาวิทยาเขต</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
	<p>มาตรา ๓๓/๒ ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ ให้สถาปนาตำแหน่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๓/๔ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันรองผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ นั้น ให้ผู้อำนวยการสถาบันแต่งตั้งโดยคำแนะนำของผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ</p> <p>มาตรา ๓๓/๓ ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้</p> <p>นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๑</p> <p>(๔) สถาปนาขึ้นมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ</p> <p>(๕) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกให้ออกจากราชการ เพราะเหตุมีมลทินหรือมัวหมอง ในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง</p> <p>(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก</p>	<p>๓๓๖/๒ กำหนดให้ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ มาจากการสรรหา</p> <p>๓๓๖/๓ กำหนดวาระและการดำรงตำแหน่งของผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
	<p>มาตรา ๓๓/๓ ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษา การดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีก ได้นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๔๑</p> <p>(๔) สถานสถาบันมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ</p> <p>(๕) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูก ให้ออกจากราชการ เพราะเหตุมีมลทินหรือมัวหมอง ในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง</p> <p>(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก</p> <p>(๗) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(๘) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ ความสามารถ</p>	

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
	<p>การพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) ต้องมีคะแนนเสียงลงมติเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสภาสถาบันทั้งหมดเท่าที่มีอยู่</p> <p>เมื่อผู้อำนวยการวิทยาลัยฯพ้นจากตำแหน่งให้รองผู้อำนวยการวิทยาลัยฯพ้นจากตำแหน่งด้วย</p> <p>มาตรา ๓๓/๔ ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯและรองผู้อำนวยการวิทยาลัยฯต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากสถาบันการศึกษาซึ่งสภาสถาบันรับรอง และมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>ในสถาบัน สถาบันอุดมศึกษาอื่น องค์กรภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือเคยเป็นผู้สอนประจำในสถาบันมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯและรองผู้อำนวยการวิทยาลัยฯต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบันด้วย</p>	<p>๓๓/๔ กำหนดคุณสมบัติของผู้อำนวยการวิทยาลัยฯและรองผู้อำนวยการ</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
	<p>มาตรา ๓๓/๕ ผู้อำนวยการวิทยาเขตมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) บริหารกิจการของวิทยาเขตให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายของสถาบัน</p> <p>(๒) จัดทำแผนจัดการศึกษาและแผนปฏิบัติการของวิทยาเขตเสนอต่อคณะกรรมการวิทยาเขต</p> <p>(๓) จัดทำงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายเพื่อเสนออธิการบดี และรายงานคณะกรรมการวิทยาเขตเพื่อทราบ</p> <p>(๔) บริหารบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของวิทยาเขตให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของทางราชการและของสถาบัน</p> <p>(๕) ประสานความร่วมมือด้านวิชาการและการใช้ทรัพยากรร่วมกับชุมชน องค์กรชุมชน สถานศึกษา สถานประกอบการ องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันอุดมศึกษา สถาบันศาสนา องค์กรที่ดำเนินงานวัฒนธรรม และหน่วยงานอื่นของรัฐ</p>	<p>๓๓/๕ กำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการวิทยาเขต</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
	(๖) ให้คำแนะนำในการแต่งตั้งรอง ผู้อำนวยการวิทยาเขตต่อผู้อำนวยการสถาบัน (๗) ส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาและกิจการ นักศึกษา (๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภาสถาบัน คณะกรรมการวิทยาเขต และอธิการบดีมอบหมาย”	
มาตรา ๓๔ ให้ตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ผู้อำนวยการ หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า วิทยาลัยและรองผู้อำนวยการของตำแหน่งดังกล่าว เป็นตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาหรือบุคลากรทาง การศึกษาแล้วแต่กรณีตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา	มาตรา ๓๔ ยกเลิก	ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการกองศูนย์ และ ผู้อำนวยการหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นและรอง ผู้อำนวยการเป็นตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งเคยอยู่แล้วจึงไม่สมควรกำหนดไว้อีก ส่วน ตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยเขตนั้นจะพบที่พบไม่ใช่ ผู้อำนวยการวิทยเขต ซึ่งมาจากการสรรหาและมี วาระการดำรงตำแหน่ง
มาตรา ๓๕ ให้ตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันและ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถาบันเป็นตำแหน่งที่ เทียบเท่าตำแหน่งอธิการบดีและตำแหน่งรอง อธิการบดีในหน่วยงานการศึกษาที่สอนระดับ ปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา	มาตรา ๓๕ ยกเลิก	ได้เสนอขอเปลี่ยนแปลงตำแหน่งผู้บริหารสถาบัน เป็น “อธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วย อธิการบดี” อยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่จะให้ ตำแหน่งดังกล่าวเป็นตำแหน่งที่เทียบเท่าอีก

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๓๖ ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสถาบัน ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ และผู้อำนวยการหน่วยงานที่ เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัย จะดำรง ตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิ ได้ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะรักษาราชการ แทนตำแหน่งอื่นอีกหนึ่งตำแหน่งได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน หนึ่งร้อยแปดสิบวัน</p>	<p>มาตรา ๓๖ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาเขต ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ และผู้อำนวยการ หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนัก จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งใน ขณะเดียวกันมิได้</p> <p>ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะรักษาราชการแทน ตำแหน่งอื่นอีกหนึ่งตำแหน่งได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่ง ร้อยแปดสิบวัน</p>	<p>ผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสถาบัน คณะบดี ผู้อำนวยการวิทยาเขต สำนัก ผู้อำนวยการ ศูนย์ และผู้อำนวยการหน่วยงานอื่น จะดำรง ตำแหน่งเกินหนึ่งตำแหน่งขณะเดียวกันมิได้ แต่อาจ รักษาการแทนตำแหน่งอื่นอีกหนึ่งตำแหน่งได้ในเวลา ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน</p>
<p>มาตรา ๓๗ ในวิทยาลัยแต่ละแห่งให้มีคณะกรรมการ วิทยาลัยคณะหนึ่งมีหน้าที่ในการส่งเสริมสนับสนุนให้ คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อพัฒนาแนวทางการ ดำเนินงานของวิทยาลัยประกอบด้วยผู้แทนครูหรือ คณาจารย์ ผู้แทนผู้ประกอบการ ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่า ของวิทยาลัยแห่งนั้นผู้แทนพระภิกษุสงฆ์ ผู้แทน องค์กรศาสนาอื่นในพื้นที่และผู้ทรงคุณวุฒิ</p>	<p>มาตรา ๓๗ ในวิทยาเขตแต่ละแห่ง ให้มีคณะกรรมการ วิทยาเขตคณะหนึ่งมีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน ให้ คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อพัฒนาแนวทางการ ดำเนินงานของวิทยาเขต ประกอบด้วยผู้แทนครูหรือ คณาจารย์ ผู้แทนผู้ประกอบการ ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่าของวิทยา เขตแห่งนั้น ผู้แทนพระภิกษุสงฆ์ ผู้แทนองค์กรศาสนา อื่นในพื้นที่ และผู้ทรงคุณวุฒิ</p>	<p>กำหนดให้แต่ละวิทยาเขตมีคณะกรรมการวิทยาเขต คณะหนึ่ง</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>นอกจากกรรมการตามวรรคหนึ่งแล้วคณะกรรมการวิทยาลัยอาจมีผู้แทนสถานประกอบการด้านธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตรหรืออุตสาหกรรม ผู้แทนหอการค้าจังหวัด และผู้แทนองค์กรด้านอาชีวศึกษาในพื้นที่เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นได้</p> <p>ในกรณีที่วิทยาลัยใดไม่อาจมีผู้แทนประเภทใดประเภทหนึ่งตามที่ได้กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการวิทยาลัยของวิทยาลัยนั้นประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่</p> <p>จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์การสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการการประชุม วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการวิทยาลัยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	-	-

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p align="center">ส่วนที่ ๔</p> <p align="center">ตำแหน่งทางวิชาการ</p> <p>มาตรา๓๘ คณะอาจารย์ประจำซึ่งสอนชั้นปริญญาในสถาบันมีตำแหน่งทางวิชาการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑)ศาสตราจารย์</p> <p>(๒)รองศาสตราจารย์</p> <p>(๓)ผู้ช่วยศาสตราจารย์</p> <p>(๔)อาจารย์</p> <p>คุณสมบัติหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอน คณะอาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตาม กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาสถาบัน</p>		
<p>มาตรา๓๙ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระ กรุณาโปรดเกล้าฯแต่งตั้งจากผู้ซึ่งเป็นหรือเคยเป็น อาจารย์พิเศษในวิชาที่ผู้นั้นมีความชำนาญเป็นพิเศษ โดยคำแนะนำของสภาสถาบันคุณสมบัติและ หลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษให้ เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน</p>		

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๔๐ สถานสถาบันอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของสถาบัน เป็นรองศาสตราจารย์พิเศษผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์พิเศษได้</p> <p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน</p>		
<p>มาตรา ๔๑ ให้ผู้เป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษรองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวเป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป</p> <p>การใช้คำนำหน้านามตามวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อ ดังต่อไปนี้</p> <p>ศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ ศ. ศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ) รองศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ รศ. รองศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ ผศ. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)</p>		

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p align="center">ส่วนที่ ๕ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ</p> <hr/> <p>มาตรา ๔๒ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาตรีในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันได้ การเรียกชื่อปริญญาในสาขาวิชาและการใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</p>	<p>มาตรา ๔๒ ปริญญามีสามชั้น คือ ปริญญาเอก เรียกक्षुภ्षัณษัษั ใช้อักษรย่อ ด. ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม. ปริญญาตรี เรียกว่าบัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ. สถาบันมีอำนาจ ให้ปริญญาในสาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบัน</p>	<p>กำหนดชื่อปริญญาทั้ง ๓ ชั้น</p>
<p>มาตรา ๔๓ สถาสถาบันโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองได้</p>	<p align="center">-</p>	<p align="center">-</p>
<p>มาตรา ๔๔ สถาสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชาได้</p>	<p align="center">-</p>	<p align="center">-</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๔๕ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญา กิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภาสถาบันเห็นว่า ทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญา นั้น แต่จะให้ปริญญา ดังกล่าวคณาจารย์ประจำ ผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ ใน สถาบัน นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภา สถาบันในขณะที่ดำรงตำแหน่งมิได้ สาขาของปริญญา กิตติมศักดิ์ และหลักเกณฑ์การ ให้ปริญญา กิตติมศักดิ์ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ สถาบัน</p>	-	-
<p>มาตรา ๔๖ สภาสถาบันอาจกำหนดให้มีครูวิทย ฐานะหรือเข้มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทย ฐานะของผู้ได้รับปริญญาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงและประกาศนียบัตรวิชาชีพได้และอาจ กำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งกรรมการสภา สถาบันครูประจำตำแหน่งผู้บริหารหรือครูประจำ ตำแหน่งคณาจารย์ของสถาบันได้ การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และ ส่วนประกอบของครูวิทยฐานะเข้มวิทยฐานะและ ครูประจำตำแหน่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ครูวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะและครูประจำ ตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไขอย่างไรให้ เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน</p>	-	-

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๔๗ สถานสถาบันอาจกำหนดให้มีตราสัญลักษณ์ เครื่องหมายของสถาบัน เครื่องแบบ เครื่องหมายหรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาได้โดยทำเป็นข้อบังคับของสถาบันและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การใช้ตรา สัญลักษณ์เครื่องหมายของสถาบันเพื่อการค้าหรือการใช้สิ่งดังกล่าวที่มีไว้เพื่อประโยชน์ของสถาบันตามวรรคหนึ่งต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสถาบัน</p>		
<p align="center">หมวด ๔ ความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ</p> <p>มาตรา ๔๘ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนามาตรฐานการอาชีวศึกษาของชาติให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดำเนินการประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาเอกชนให้สามารถจัดการอาชีวศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการอาชีวศึกษา</p>	<p>“ มาตรา ๔๘ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนามาตรฐานการอาชีวศึกษาของชาติ ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาเอกชน ให้สามารถจัดการอาชีวศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการอาชีวศึกษาและกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา เอกชนตลอดจนกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา เอกชน”</p>	<p>กำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาเอกชน</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๔๘ สถานศึกษาอาชีวศึกษาของเอกชนอาจเข้าร่วมเป็นเครือข่ายของสถาบัน เพื่อประโยชน์ในการร่วมมือทางวิชาการ การสร้างคุณภาพการอาชีวศึกษาเอกชน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการอาชีวศึกษาของชาติ เพื่อสามารถใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	-	-
<p>มาตรา ๕๐ สถาบันต้องจัดระบบการจัดการให้เอื้ออำนวยแก่ผู้มีประสบการณ์ผู้ผ่านการฝึกอบรมจากสถานประกอบการที่ได้รับการรับรอง ผู้เรียนที่ประสบผลการเรียนไว้และผู้ผ่านการฝึกอบรมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้สามารถเทียบโอนผลการเรียนหรือประสบการณ์ด้านวิชาชีพเพื่อให้ได้คุณวุฒิการศึกษาในหลักสูตรต่างๆได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด</p>	-	-
<p>มาตรา ๕๑ ในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีที่เป็นความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันและสถานประกอบการ ให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันและสถานประกอบการ</p>	-	-

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา๕๒ สถานประกอบการใดที่ประสงค์จะดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ให้ยื่นคำขอต่อมเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อให้ได้รับการรับรองประโยชน์ตามกฎหมายทั้งนี้ให้ถือว่าไม่เป็นการขัดหรือแย้งกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานรูปแบบศูนย์การเรียนรู้ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ</p> <p>การยื่นคำขอและการพิจารณาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงการจัดการอาชีวศึกษาในสถานประกอบการให้จัดการสอนตามหลักสูตรการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพหรือจัดการสอนตามหลักสูตรที่สถานประกอบการร่วมกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันจัดทำขึ้นโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา</p> <p>หลักเกณฑ์ และวิธีการดำเนินการตามวรรคสามให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด</p>		

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา๕๓ สถานประกอบการหรือภาคเอกชนอาจเข้าร่วมดำเนินการจัดตั้งศูนย์วิจัยห้องทดลองหรือห้องปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันของรัฐหรือเอกชนได้ตามความตกลงของสถานศึกษาหรือสถาบันและสถานประกอบการนั้น ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ด้านความร่วมมือในการพัฒนา กำลังคนการวิจัยและพัฒนาเพื่อเสริมสร้างมาตรฐานการอาชีวศึกษาและเพิ่มพูนประสบการณ์ของครูคณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาหรือสถาบันให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี</p> <p>รายได้และทรัพย์สินที่เกิดจากการดำเนินการของสถานประกอบการตามวรรคหนึ่งให้เป็นรายได้ของสถานศึกษาหรือสถาบันนั้น</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการในการเข้าร่วมดำเนินการของสถานประกอบการหรือภาคเอกชนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน</p>		

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๕๔ สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพหรือองค์กรอื่นที่ให้ความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพอาจได้รับสิทธิและประโยชน์ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การสนับสนุนด้านวิชาการและทรัพยากรตามสมควรแก่กรณี</p> <p>(๒) การเชิดชูเกียรติแก่สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพหรือองค์กรอื่นที่ให้ความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ</p>	<p>มาตรา ๕๔ สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพหรือองค์กรอื่น ที่ให้ความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพอาจได้รับสิทธิและประโยชน์ต่างๆ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีกำหนด</p>	<p>เพื่อเป็นการจูงใจให้สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพหรือองค์กรอื่นให้ความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ</p>
<p>มาตรา ๕๕ ครูฝึกในสถานประกอบการตามมาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาและผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรมวิชาการศึกษาด้านอาชีพ</p> <p>(๒) เป็นผู้ชำนาญการด้านอาชีพโดยสำเร็จการศึกษาวิชาชีพไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติหรือมาตรฐานอื่นตามที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด</p>		

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>(๓)เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีพเฉพาะสาขาซึ่งสำเร็จการศึกษาวิชาชีพไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีประสบการณ์ในสาขาอาชีพนั้นไม่น้อยกว่าห้าปีหรือสำเร็จการศึกษาวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีประสบการณ์ในสาขาอาชีพนั้นไม่น้อยกว่าสามปีหรือผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติและมีประสบการณ์ในการทำงานในสาขาอาชีพนั้นไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>(๔)เป็นผู้มีประสบการณ์และประสบความสำเร็จในอาชีพเฉพาะสาขามีผลงานเป็นที่ยอมรับในสังคมและท้องถิ่น และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้หลักเกณฑ์ในการแต่งตั้ง การทดสอบ การฝึกอบรมและการออกใบรับรองการเป็นครูฝึกในสถานประกอบการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด</p>		

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p align="center">หมวด ๕ การเงินและทรัพยากร</p> <p>มาตรา ๕๖ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการเรียกว่า “กองทุนเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ” มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษาการพัฒนาบุคลากรและความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาประกอบด้วย</p> <p>(๑) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่สถานประกอบการหรือเอกชนมอบให้แก่กองทุนหรือที่มีผู้บริจาคหรืออุทิศให้แก่กองทุน</p> <p>(๒) เงินที่ได้รับจากต่างประเทศ รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ</p> <p>(๓) ดอกผลและผลประโยชน์ที่เกิดจากกองทุน</p> <p>(๔) รายได้หรือผลประโยชน์อื่นของกองทุน</p>		
<p>มาตรา ๕๗ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายได้ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การดำเนินงานและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพเครื่องมือ อุปกรณ์ อาคารสถานที่ หลักสูตรกิจกรรม มาตรฐานสถานศึกษาและรูปแบบการศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติและการพัฒนาบุคลากร รวมถึงนักเรียนและนักศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สถาบันสถานประกอบการ และครูฝึกในสถานประกอบการ ตลอดจนความร่วมมือระหว่างหน่วยงานดังกล่าว</p> <p>(๒) การให้กู้ยืมแก่ผู้สำเร็จการศึกษา</p>		

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>อาชีวศึกษาเพื่อใช้จ่ายในการประกอบอาชีพโดยอิสระ</p> <p>(๓)เป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>การเบิกจ่ายเงินกองทุนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กำหนด</p>	-	-
<p align="center">หมวด ๖ บทกำหนดโทษ</p> <p>มาตรา๕๘ ผู้ใดใช้ครูวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ ครูประจำตำแหน่งเครื่องแบบ เครื่องหมายหรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาหรือสิ่งใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าวโดยไม่มีสิทธิที่จะใช้หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีตำแหน่งใดในสถานศึกษาอาชีวศึกษา หรือสถาบันการอาชีวศึกษาหรือมีปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพของสถานศึกษาหรือสถาบันโดยที่ตนไม่มีสิทธิทำได้กระทำให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีตำแหน่งหรือวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	-	-

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๕๙ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>(๑) ปลอมหรือทำเลียนแบบซึ่งตรา สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายของสถาบันไม่ว่าจะทำเป็นสีใดหรือทำด้วยวิธีใดๆ</p> <p>(๒) ใช้ตรา สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายของสถาบันปลอมหรือซึ่งทำเลียนแบบ หรือ</p> <p>(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา สัญลักษณ์เครื่องหมายของสถาบันที่วัตถุประสงค์หรือสินค้าใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต</p> <p>ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วยให้ลงโทษเฉพาะความผิดตาม (๒) แต่กระหนงเดียว</p> <p>ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้</p>		
<p align="center">บทเฉพาะกาล</p> <p>มาตรา ๖๐ ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ตั้งขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นสถานศึกษาอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้</p>		

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๖๑ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัยรวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัยหรือผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยของตำแหน่งดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้</p>	-	-
<p>มาตรา ๖๒ ในระหว่างที่ยังมิได้ตราพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อบังคับระเบียบและประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวงข้อบังคับระเบียบหรือประกาศกระทรวงศึกษาธิการระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	-	-

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๖๓ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งผู้อำนวยการสถาบันตามมาตรา ๒๘ ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการทำหน้าที่รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่รักษาการดังกล่าว</p>	-	-
<p>หมายเหตุ :-เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือโดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อควบคุมดูแลการจัดการอาชีวศึกษารวมทั้งการดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาซึ่งการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพนั้นถือเป็นกระบวนการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อเพิ่มผลผลิตและส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีของประเทศให้ได้ระดับมาตรฐานสากลทำให้ประชาชนสามารถประกอบอาชีพโดยอิสระและพึ่งตนเองได้ นอกจากนี้สมควรกำหนดให้มีสถาบันการอาชีวศึกษาซึ่งเป็นสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาและเป็นนิติบุคคลในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโดยมีการจัดการอาชีวศึกษาที่ดำเนินการอย่างเป็นเอกภาพในด้านนโยบายและมีการกระจายอำนาจไปสู่ระดับปฏิบัติเพื่อให้การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพในทุกระดับมีคุณภาพและประสิทธิภาพเกิดผลสำเร็จแก่ประชาชนโดยเฉพาะนักเรียนและนักศึกษาอันจะเป็นการสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้</p>	-	-

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
	<p>เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ แห่ง พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.</p> <p>เพิ่ม มาตรา ๒๓ ให้นายกสภา สถาบัน และกรรมการสภาสถาบัน ซึ่งปฏิบัติ หน้าที่อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะครบวาระ</p> <p>ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ สถาบัน ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันที่ พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับยังคงปฏิบัติหน้าที่ ต่อไปจนกว่าจะครบวาระ</p> <p>ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือ รองผู้อำนวยการวิทยาลัยดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยหรือรองผู้อำนวยการ วิทยาลัยต่อไป จนกว่าจะมีการแบ่งส่วน ราชการตามพระราชบัญญัตินี้และมีการ แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาเขต และรองผู้อำนวยการวิทยาเขตตาม พระราชบัญญัตินี้</p>	<p>กำหนดให้บจกสภาสถาบันและกรรมการ สภาสถาบันซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ปฏิบัติหน้าที่ ต่อไปจนกว่าจะครบวาระ</p> <p>ให้ผู้ผู้อำนวยการสถาบันปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะครบวาระ</p> <p>ให้ผู้ผู้อำนวยการวิทยาลัยและรองลงปฏิบัติ หน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแบ่งส่วน ราชการสถาบันใหม่แล้วเสร็จและมีการ แต่งตั้งผู้อำนวยการวิทยาเขตและรองฯแล้ว</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
	<p>เพิ่มมาตรา ๒๔ ในกรณีที่มีการจัดตั้งสถาบัน ขึ้นใหม่ภายหลังที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ให้มีคณะกรรมการสภาสถาบัน ประกอบด้วย</p> <p>(๑) นายกสภาสถาบันซึ่ง คณะกรรมการการอาชีวศึกษาแต่งตั้งจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ</p> <p>(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ คณะกรรมการการอาชีวศึกษาแต่งตั้งจาก ผู้ทรงคุณวุฒิภาครัฐและเอกชนจำนวนเจ็ดคน</p> <p>(๓) กรรมการและเลขานุการซึ่ง เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา แต่งตั้ง</p> <p>โดยให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการสภา สถาบันเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมี นายก สภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตาม พระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปี นับแต่ วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ</p>	<p>กำหนดให้กรณีการตั้งสถาบันการ อาชีวศึกษาชั้นใหม่ให้มีสภาสถาบันเป็นการ ชั่วคราวเพื่อปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะ มีสภาสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
	เพิ่ม มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ออกแบบและพิมพ์ที่ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๐ ๒๕๓๔ ๑๕๖๑, ๐ ๒๕๓๔ ๑๓๔๑, ๐ ๒๕๓๑ ๙๔๓๒, ๐ ๒๕๓๑ ๙๔๓๕

